

Uradni list

Evropske unije

L 84

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 52

31. marec 2009

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (ES) št. 260/2009 z dne 26. februarja 2009 o skupnih pravilih za uvoz (Kodificirana različica) 1

- Uredba Komisije (ES) št. 261/2009 z dne 30. marca 2009 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 18

- ★ Uredba Komisije (ES) št. 262/2009 z dne 30. marca 2009 o določitvi zahtev za usklajeno dodelitev in uporabo spraševalnih kod Mode S za enotno evropsko nebo ⁽¹⁾ 20

II *Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna*

ODLOČBE/SKLEPI

Svet

2009/302/ES:

- ★ **Sklep Sveta z dne 21. maja 2008 o podpisu in začasni uporabi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan o nekaterih vidikih zračnih prevozov** 33

Sporazum med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan o nekaterih vidikih zračnih prevozov 34

Konferenca predstavnikov vlad držav članic

2009/303/ES, Euratom:

- ★ **Sklep predstavnikov vlad držav članic z dne 25. marca 2009 o imenovanju sodnikov Sodišča Evropskih skupnosti** 43

Komisija

2009/304/ES:

- ★ **Sklep Komisije z dne 30. marca 2009 o imenovanju dvanajstih članov Evropskega svetovalnega odbora za statistiko ⁽¹⁾** 44

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 260/2009

z dne 26. februarja 2009

o skupnih pravilih za uvoz

(Kodificirana različica)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju instrumentov, ki vzpostavljajo skupno ureditev kmetijskih trgov, in instrumentov v zvezi s predelanimi kmetijskimi proizvodi, sprejetih v skladu s členom 308 Pogodbe, predvsem kolikor določajo odstopanje od splošnega načela, da lahko količinske omejitve ali ukrepe z enakim učinkom nadomestijo samo ukrepi, ki jih določajo navedeni instrumenti,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 3285/94 z dne 22. decembra 1994 o skupnih pravilih za uvoz in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 518/94⁽¹⁾ je bila večkrat⁽²⁾ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Skupna trgovinska politika bi morala temeljiti na enotnih načelih.

(3) Skupnost je sklenila Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljevanju STO). Priloga 1A k temu sporazumu vsebuje med drugim Splošni sporazum o carinah in trgovini iz leta 1994 (GATT 1994) in Sporazum o zaščitnih ukrepih.

(4) Sporazum o zaščitnih ukrepih pojasnjuje in utrjuje discipline GATT 1994, predvsem tiste iz člena XIX. Sporazum zahteva odpravo zaščitnih ukrepov, ki niso v skladu s temi pravili, kakršni so prostovoljne omejitve izvoza, tržne ureditve ter vsi drugi podobni uvozni in izvozni ukrepi.

(5) Sporazum o zaščitnih ukrepih obravnava tudi izdelke iz premoga in jekla; Skupna pravila za uvoz, predvsem, kar zadeva zaščitne ukrepe, zato veljajo tudi za te izdelke, brez omejevanja morebitnih ukrepov v zvezi z izvajanjem kakega sporazuma, ki zadeva samo izdelke iz premoga in jekla.

(6) Tekstilni izdelki, ki jih obravnava Uredba Sveta (ES) št. 517/94 z dne 7. marca 1994 o skupnih pravilih za uvoz tekstilnih izdelkov iz nekaterih tretjih držav, ki jih ne urejajo dvostranski sporazumi, protokoli ali drugi dogovori ali druga posebna uvozna pravila Skupnosti⁽³⁾, so deležni posebne obravnave na ravni Skupnosti in na mednarodni ravni. Zato bi morali biti izključeni iz okvira te uredbe.

(7) Države članice bi morale obvestiti Komisijo o vsaki nevarnosti zaradi uvoznih trendov, ki bi lahko zahtevala nadzor Skupnosti ali uporabo zaščitnih ukrepov.

(8) V takih primerih bi morala Komisija pregledati pogoje in okoliščine, v katerih se uvaža, uvozne trende, različne vidike gospodarskih in trgovinskih situacij in, kjer je to primerno, ukrepe, ki jih je treba uporabiti.

⁽¹⁾ UL L 349, 31.12.1994, str. 53.

⁽²⁾ Glej Prilogo II.

⁽³⁾ UL L 67, 10.3.1994, str. 1.

- (9) V primerih, pri katerih se izvaja predhodni nadzor Skupnosti, bi bilo treba za sprostitev izdelkov v prosti promet zahtevati predložitev listine o nadzoru, ki izpolnjuje enotna merila. Organi držav članic bi morali izdati ta dokument v določenem roku na zahtevo uvoznika, vendar pa uvoznik s tem ne bi pridobil nikakršne pravice do uvoza. Ta nadzorni dokument bi torej moral biti veljaven samo, dokler uvozna pravila ostanejo nespremenjena.
- (10) Države članice in Komisija bi si morale čim bolj izmenjevati informacije, ki izhajajo iz nadzora Skupnosti.
- (11) V pristojnosti Komisije in Sveta je, da sprejmeta zaščitne ukrepe, ki jih zahtevajo interesi Skupnosti. Ti interesi bi se morali obravnavati kot celota in bi morali obsegati predvsem interese proizvajalcev, uporabnikov in potrošnikov.
- (12) Zaščitni ukrepi proti članici STO so lahko upoštevani samo, če se izdelek uvaža v Skupnost v tako zelo povečanih količinah in pod takimi pogoji in v takih okoliščinah, da povzroča ali grozi, da bo povzročil resno škodo proizvajalcem Skupnosti, ki delajo enake ali neposredno konkurenčne izdelke, razen če mednarodne obveze dovoljujejo odstopanje od tega pravila.
- (13) Treba bi bilo opredeliti izraze „resna škoda“, „grožnja resne škode“ in „proizvajalci Skupnosti“ ter opredeliti natančna merila za določanje škode.
- (14) Pred uvedbo vsakršnih zaščitnih ukrepov bi morala biti izvedena preiskava, vendar pa lahko Komisija v nujnih primerih uvede začasne ukrepe.
- (15) Obstajati bi morale podrobne določbe o začetku preiskav, preverjanj in pregledov, dostopa držav izvoznic in udeleženih strank do zbranih informacij, zaslišanj vpletenih strank in dajanja priložnosti tem strankam, da predstavijo svoja stališča.
- (16) Določbe o preiskavah v tej uredbi ne posegajo v pravila Skupnosti ali nacionalna pravila, ki se nanašajo na poslovno skrivnost.
- (17) Prav tako je treba določiti roke za začetek preiskav in ugotavljanje, ali so ukrepi primerni ali ne, kar naj omogoča, da se tako ugotavljanje opravi hitro in se tako poveča pravna varnost vpletenih gospodarskih subjektov.
- (18) V primerih, pri katerih so zaščitni ukrepi v obliki kvot, raven kvote ne bi smela biti določena nižje, kakor znaša povprečna raven uvoza v reprezentativnem obdobju vsaj treh let.
- (19) V primerih, pri katerih se kvota deli med države dobaviteljice, se vsaka kvota lahko določi s sporazumom z državami samimi ali pa tako, da se kot osnova vzame raven uvoza v reprezentativnem obdobju. Kljub temu pa bi morala biti mogoča odstopanja od teh pravil, kjer gre za resno škodo in nesorazmerno povečanje uvoza, pod pogojem, da se izvedejo ustrezna posvetovanja v okviru Odbora za zaščitne ukrepe pri STO.
- (20) Določeno bi moralo biti maksimalno trajanje zaščitnih ukrepov in določene tudi posebne določbe glede podaljševanja, postopne liberalizacije in ponovnega pregleda takih ukrepov.
- (21) Treba je določiti okoliščine, v katerih bi morali biti izdelki, ki prihajajo iz države v razvoju, ki je članica STO, izvzeti iz zaščitnih ukrepov.
- (22) Nadzor ali zaščitni ukrepi, ki so omejeni na eno ali več regij v Skupnosti, se lahko izkažejo za primernejše od ukrepov, ki veljajo za celo Skupnost. Vendar pa bi bilo treba take ukrepe dovoljevati samo izjemoma in v primerih, pri katerih ni druge možnosti. Treba je zagotoviti, da so taki ukrepi začasni in povzročajo kar najmanj motenj delovanju notranjega trga.
- (23) Zaradi enotnosti uvoznih pravil bi bilo treba formalnosti, ki naj jih izvajajo uvozniki, poenostaviti in poenotiti ne glede na to, kje se blago carini. Zato je zaželeno zagotoviti, da se vse formalnosti izvajajo ob uporabi obrazcev, ki ustrezajo primerkom, priloženim k uredbi.
- (24) Listine o nadzoru, ki se izdajajo v zvezi z nadzorom Skupnosti, bi morale veljati po vsej Skupnosti ne glede na to, katera država članica jih je izdala –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Splošna načela

Člen 1

1. Ta uredba se uporablja za uvoz izdelkov s poreklom iz tretjih držav, razen za:

(a) tekstilne izdelke, ki so predmet posebnih uvoznih pravil iz Uredbe (ES) št. 517/94;

(b) izdelke, ki izvirajo v določenih tretjih državah, navedenih v Uredbi Sveta (ES) št. 519/94 z dne 7. marca 1994 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav ⁽¹⁾.

2. Izdelki iz odstavka 1 se v Skupnost uvažajo prosto in brez poseganja v zaščitne ukrepe, ki so lahko sprejeti v skladu s poglavjem V, zato niso predmet količinskih omejitev.

POGLAVJE II

Postopek obveščanja in posvetovanja v Skupnosti

Člen 2

Države članice obvestijo Komisijo, če se pojavijo uvozni trendi, ki zahtevajo nadzorne ali zaščitne ukrepe. Ta informacija vsebuje dosegljive dokaze, določene na podlagi meril iz člena 10. Komisija takoj predloži to informacijo vsem državam članicam.

Člen 3

1. Posvetovanja se lahko organizirajo bodisi na zahtevo države članice ali na pobudo Komisije.

2. Pričneje se v osmih delovnih dneh po tem, ko Komisija prejme informacijo, določeno v členu 2, vsekakor pa preden Skupnost uvede kakršne koli nadzorne ali zaščitne ukrepe.

Člen 4

1. Posvetovanja potekajo v okviru Svetovalnega odbora (v nadaljnjem besedilu „odbor“), ki ga sestavljajo predstavniki vseh držav članic in predstavnik Komisije kot predsednik.

2. Odbor se sestane, ko ga skliče predsednik. Predsednik priskrbi državam članicam vse potrebne informacije v najkrajšem možnem času.

3. Posvetovanja se nanašajo predvsem na:

(a) okoliščine in pogoje uvoza, uvozne trende in različne vidike gospodarske in trgovinske situacije glede na zadevni izdelek;

(b) morebitne ukrepe, ki jih je treba sprejeti.

4. Posvetovanja je po potrebi mogoče izvesti v pisni obliki. Komisija v tem primeru obvesti države članice, ki lahko izrazijo svoje mnenje ali zahtevajo ustno posvetovanje v petih do osmih delovnih dneh, o čemer odloča Komisija.

POGLAVJE III

Preiskovalni postopek Skupnosti

Člen 5

1. Brez poseganja v člen 8 se preiskovalni postopek Skupnosti opravi pred uporabo vsakega zaščitnega ukrepa.

2. Na podlagi dejavnikov iz člena 10 se s preiskavo ugotavlja, ali uvoz zadevnih izdelkov povzroča oziroma grozi, da bo povzročil resno škodo zadevnim proizvajalcem Skupnosti.

3. Uporabijo se naslednje opredelitve:

(a) „resna škoda“ pomeni znatno splošno poslabšanje položaja proizvajalcev Skupnosti;

(b) „grožnja resne škode“ pomeni resno škodo, ki je neizogibna;

(c) „proizvajalci Skupnosti“ pomenijo celoto vseh proizvajalcev enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov, ki delujejo na ozemlju Skupnosti, ali tistih, katerih skupna proizvodnja enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov predstavlja najpomembnejši del skupne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti.

Člen 6

1. Kadar je Komisiji po posvetovanjih iz členov 3 in 4 jasno, da obstaja dovolj dokazov, ki upravičujejo preiskavo, Komisija sproži preiskavo v roku enega meseca od prejema informacije države članice in objavi obvestilo v Uradnem listu Evropske unije. Ta objava:

(a) vsebuje povzetek prejetih informacij in zahteva, naj se vse zadevne informacije sporočijo Komisiji;

⁽¹⁾ UL L 67, 10.3.1994, str. 89.

(b) določi rok, v katerem lahko udeležene stranke pisno sporočijo svoja stališča in predložijo informacije, če naj se ta stališča in informacije upoštevajo pri preiskavi;

(c) določi rok, v katerem lahko udeležene stranke zaprosijo za zaslišanje pri Komisiji v skladu z odstavkom 4.

Komisija začne preiskavo, pri čemer deluje v sodelovanju z državami članicami.

2. Komisija si prizadeva priti do vseh informacij, ki jih ima za potrebne in če je to po njenem mnenju primerno, po posvetovanju z odborom poskuša preveriti te informacije pri uvoznikih, trgovcih, posrednikih, proizvajalcih, trgovinskih združenjih in organizacijah.

Komisiji pri izvajanju te naloge pomaga osebje države članice, na katere ozemlju se to preverjanje izvaja, če država članica tako želi.

3. Države članice Komisiji na njeno zahtevo in v skladu s postopki, ki jih Komisija določi, zagotovijo informacije, s katerimi razpolagajo, o razvoju dogodkov na trgu preiskovanega izdelka.

4. Udeležene stranke, ki so se javile v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1, in predstavniki države izvoznice lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki so bile dostavljene Komisiji v zvezi s preiskavo, razen internih dokumentov, ki so jih pripravili organi Skupnosti ali njenih držav članic, če so te informacije pomembne za predstavitev njihovega primera in če niso zaupne v smislu člena 9 in če jih Komisija uporablja v preiskavi.

Udeležene stranke, ki so se javile, lahko sporočijo svoja stališča o zadevnih informacijah Komisiji. Ta stališča se lahko upoštevajo, če so podkrepjena z zadostnimi dokazi.

5. Komisija lahko udeležene stranke zasliši. Te stranke so lahko zaslišane, če so vložile pisno zahtevo v roku, ki je naveden v obvestilu, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije*, pri čemer dokažejo, da bo izid preiskave verjetno vplival nanje in da obstajajo posebni razlogi, zaradi katerih morajo biti zaslišane ustno.

6. Če se informacije ne dostavijo v rokih, ki jih določa ta uredba ali pa Komisija v skladu s to uredbo ali pa je preiskava

bistveno ovirana, je mogoče priti do ugotovitev tudi samo na podlagi dostopnih informacij. Če Komisija ugotovi, da je kaka udeležena stranka ali tretja stranka dostavila napačne ali zavajajoče informacije, te informacije zanemari in uporabi razpoložljive informacije.

7. Če po posvetovanjih, navedenih v členih 3 in 4, Komisija oceni, da ni dovolj dokazov, ki bi upravičili preiskavo, obvesti o svoji odločitvi države članice v roku enega meseca po prejemu informacij od držav članic.

Člen 7

1. Ob koncu preiskave Komisija predloži odboru poročilo o rezultatih.

2. Če Komisija v devetih mesecih po začetku preiskave oceni, da nadzorni ali zaščitni ukrepi Skupnosti niso potrebni, se preiskava zaključi v roku enega meseca po predhodnem posvetovanju z odborom.

Odločitev o zaključku preiskave z navedbo glavnih sklepov preiskave in povzetkom razlogov zanjo se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Če Komisija oceni, da so nadzorni in zaščitni ukrepi Skupnosti potrebni, sprejme potrebne odločitve v skladu s poglavjema IV in V najpozneje devet mesecev po začetku preiskave. V izjemnih okoliščinah se lahko ta rok podaljša za največ dva meseca; potem Komisija objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije* z navedbo trajanja podaljšanja in s povzetkom razlogov zanj.

Člen 8

1. Določbe tega poglavja v nobenem trenutku ne izključujejo izvajanja nadzornih ukrepov v skladu s členi 11 do 15 ali začasnih zaščitnih ukrepov v skladu s členi 16, 17 in 18.

Začasni zaščitni ukrepi se uporabljajo:

(a) v kritičnih okoliščinah, kjer bi odlašanje povzročilo škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, zaradi česar je potrebno takojšnje ukrepanje, in

(b) če predhodna ugotovitev daje jasne dokaze, da je povečani uvoz povzročil resno škodo ali pa grozi, da jo bo povzročil.

Trajanje teh ukrepov ne presega 200 dni.

2. Začasni zaščitni ukrepi imajo obliko povečanja obstoječe ravni carine, ne glede, ali znaša ta nič ali več, če je verjetno, da bo to preprečilo ali popravilo resno škodo.

3. Komisija takoj izvede vse še potrebne preiskovalne ukrepe.

4. Če bi bili začasni zaščitni ukrepi odpravljeni, ker ni resne škode ali grožnje resne škode, se carine, zbrane na podlagi začasnih ukrepov, avtomatično vrnejo v najkrajšem možnem času. Uporabi se postopek, določen v členu 235 in naslednjih členih Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾.

Člen 9

1. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabijo samo za namene, zaradi katerih so bile zahtevane.

2. Niti Svet, niti Komisija, niti države članice, niti uradne osebe vseh naštetih ne razkrijejo nobene informacije zaupne narave, prejete v skladu s to uredbo, ali informacije, prejete na zaupni osnovi, če tega predložitelj te informacije izrecno ne dovoli.

3. Vsaka zahteva za zaupnost navaja razloge, zaradi katerih so informacije zaupne.

Vendar, če se izkaže, da zahteva za zaupnost ni upravičena, in če predložitelj informacije ne želi niti objaviti niti dovoliti njenega razkritja v splošnem niti kot povzetek, se zadevne informacije lahko zanemarijo.

4. Informacije se v vsakem primeru štejejo kot zaupne, če je verjetno, da bi njihovo razkritje bistveno škodovalo predložitelju ali viru takih informacij.

5. Odstavki 1 do 4 ne izključujejo sklicevanja organov Skupnosti na splošne informacije in predvsem na razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete v skladu s to uredbo. Vendar ti organi upoštevajo zakonite interese zadevnih pravnih in fizičnih oseb, da se njihove poslovne skrivnosti ne razkrijejo.

Člen 10

1. Raziskava uvoznih trendov, pogojev, v katerih se ta uvoz izvaja, in iz tega uvoza izhajajoče resne škode ali grožnje resne

škode za proizvajalce Skupnosti obravnava predvsem naslednje dejavnike:

(a) količino uvoza, predvsem kjer je prišlo do bistvenega povečanja, bodisi v absolutnem smislu bodisi relativno glede na proizvodnjo ali potrošnjo v Skupnosti;

(b) ceno uvoza, predvsem, kjer je prišlo do znatno nelojalnega nižanja cen v primerjavi s ceno enakega izdelka v Skupnosti;

(c) posledični učinek na proizvajalce v Skupnosti, kakor je razviden iz trendov nekaterih ekonomskih dejavnikov, kakršni so:

— proizvodnja,

— izkoriščenost zmogljivosti,

— zaloge,

— prodaja,

— tržni delež,

— cene (t. j. znižanje cen ali preprečitev zvišanja cen, do katerega bi sicer v normalnem primeru prišlo),

— dobički,

— donos vloženega kapitala,

— denarni tok,

— zaposlenost;

(d) druge dejavnike poleg uvoznih trendov, ki povzročajo ali so morda povzročili škodo zadevnim proizvajalcem Skupnosti.

2. Če se domneva nevarnost resne škode, Komisija tudi razišče, ali je jasno predvidljivo, da se bo neka situacija verjetno razvila v dejansko škodo.

V tej zvezi se lahko upoštevajo dejavniki, kakršni so:

(a) stopnja rasti izvoza v Skupnost;

⁽¹⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

- (b) izvozna zmogljivost v državi porekla ali izvoza, kakršna je ali pa verjetno bo v predvidljivi prihodnosti, in verjetnost, da se bo ta zmogljivost uporabila za izvažanje v Skupnost.

POGLAVJE IV

Nadzor

Člen 11

1. Če uvozni trend izdelka s poreklom iz tretje države, obravnavan v tej uredbi, grozi, da bo povzročil škodo proizvajalcem Skupnosti, in če interesi Skupnosti tako zahtevajo, je lahko, če je to primerno, uvoz tega izdelka predmet:

- (a) naknadnega nadzora Skupnosti, ki se izvaja v skladu z določbami iz odločitve iz odstavka 2;

- (b) predhodnega nadzora Skupnosti, ki se izvaja v skladu s členom 12.

2. Sklep o uvedbi nadzora sprejme Komisija v skladu s postopkom, določenim v drugem pododstavku člena 16 (6) in členu 16(7).

3. Trajanje veljavnosti nadzornih ukrepov je omejeno. Če ni določeno drugače, prenehajo veljati ob koncu drugega šestmesečnega obdobja, ki sledi šestmesečnemu obdobju po njihovi uvedbi.

Člen 12

1. Izdelki, ki so predmet predhodnega nadzora Skupnosti, se lahko sprostijo v prosti promet samo ob predložitvi listine o nadzoru. Tako listino brezplačno izda pristojni organ, ki ga imenujejo države članice, za katero koli zahtevano količino in najkasneje v petih delovnih dneh po tem, ko pristojni nacionalni organ prejme zahtevek katerega koli uvoznika Skupnosti, ne glede na to, kje v Skupnosti ima svojo poslovno enoto. Šteje se, da so pristojni nacionalni organi prejeli ta zahtevek najkasneje v treh delovnih dneh po njeni oddaji, razen če se dokaže drugače.

2. Listina o nadzoru se izpolni na obrazcu, ki ustreza vzorcu v Prilogi I.

Razen kjer odločitev o uvedbi nadzora določa drugače, mora uvoznikov zahtevke za listino o nadzoru vsebovati le naslednje:

- (a) polno ime in naslov vlagatelja (vključno s številkami telefona in faksa in številko, ki identificira vlagatelja pri

pristojnem nacionalnem organu) in vlagateljevo registracijsko številko DDV, če je zavezanec za DDV,

- (b) kjer je ustrezno polno ime in naslov deklaranta ali zastopnika, ki ga je imenoval vlagatelj (vključno s telefonsko številko in številko faksa),

- (c) opis blaga z naslednjimi podatki:

— trgovsko ime,

— oznako kombinirane nomenklature,

— kraj porekla in kraj odpreme;

- (d) deklarirano količino v kg in, kjer je ustrezno, drugi dodatni enoti (pari, kosi itd.);

- (e) vrednost blaga CIF na meji Skupnosti v evrih;

- (f) naslednjo izjavo, ki jo podpiše in datira vlagatelj, z vlagateljevim imenom, izpisanim z velikimi tiskanimi črkami:

„Spodaj podpisani potrjujem, da so informacije v tem zahtevku resnične in dane v dobri veri, in da imam sedež v Skupnosti.“

3. Listina o nadzoru velja po vsej Skupnosti, ne glede na to, katera država članica jo izda.

4. Ugotovitev, da cena na enoto, pri kateri se izvaja transakcija, presega tisto, navedeno v listini o nadzoru, za manj kakor 5 % ali da skupna količina izdelkov, predloženih za uvoz, presega količino, navedeno na listini o nadzoru, za manj kakor 5 %, ne prepreči sprostitev zadevnega izdelka v prosti promet. Komisija lahko po tem, ko sliši mnenja, izražena v odboru, in upošteva naravo izdelkov in druge posebne značilnosti zadevnih transakcij, določi drugačen odstotek, ki pa navadno ne bi smel presegati 10 %.

5. Listine o nadzoru se lahko uporabljajo samo tako dolgo, dokler veljajo dogovori o liberalizaciji uvoza, ki se nanašajo na zadevno transakcijo. Te listine o nadzoru se v nobenem primeru ne smejo uporabljati po poteku obdobja, ki je bilo določeno istočasno in po istem postopku kakor sama uveljavitev nadzora in ki upošteva naravo izdelkov in druge posebne značilnosti transakcij.

6. Če tako zahteva odločitev, sprejeta v skladu s členom 11, je treba dokazati poreklo izdelkov, ki so pod nadzorom Skupnosti, s potrdilom o poreklu. Ta odstavek ne vpliva na druge določbe, povezane s predložitvijo kakega takega potrdila.

7. Kadar je izdelek, ki je pod predhodnim nadzorom Skupnosti, predmet regionalnih zaščitnih ukrepov v državi članici, se lahko navedena uvozna listina nadomesti z listino o nadzoru, ki jo izda ta država članica.

8. Obrazci listin o nadzoru in delne listine o nadzoru se izdajo v dvojniku, pri čemer se en izvod označen kot „Izvod za imetnika“, ki nosi številko 1 izda vlagatelju, drugi izvod, ki je označen kot „Izvod za pristojni organ“, ki nosi številko 2, pa se zadrži organ izdaje. Za upravne namene lahko pristojni organ pripne dodatne izvode k obrazcu 2.

9. Obrazci se natisnejo na bel, klejen, brezlesni pisalni papir, ki tehta med 55 in 65 gramov na kvadratni meter. Merijo 210 × 297 mm; razmak med vrsticami pa je 4,24 mm (šestino palca); oblikovanju obrazca je potrebno natančno slediti. Obe strani obrazca morata imeti ozadje s tiskanim vzorcem „guilloché“ v rumeni barvi, tako da je vsako ponarejanje z mehaničnimi ali kemičnimi sredstvi opazno že na prvi pogled.

10. Države članice so odgovorne za tiskanje obrazcev. Obrazce lahko natisnejo tiskarji, ki jih imenuje država članica, v kateri imajo sedež. V tem primeru mora biti na vsakem obrazec razvidno imenovanje. Vsak obrazec mora vsebovati ime in naslov tiskarja ali oznako, na podlagi katere se ga lahko identificira.

Člen 13

Če uvoz izdelka ni postal predmet predhodnega nadzora Skupnosti v osmih delovnih dnevih po zaključku posvetovanj iz členov 3 in 4, lahko Komisija v skladu s členom 18 uvede nadzor, omejen na uvoz v eno ali več regij Skupnosti.

Člen 14

1. Izdelki pod regionalnim nadzorom se lahko sprostijo v prosti promet v zadevni regiji samo po predložitvi listine o nadzoru. To listino brezplačno izda pristojni organ, ki ga imenujejo države članice, za katero koli zahtevano količino in najkasneje v petih delovnih dneh po tem, ko je pristojni nacionalni organ prejel zahtevek katerega koli uvoznika Skupnosti, ne glede na to, kje v Skupnosti ima svojo poslovno enoto. Šteje

se, da je pristojni nacionalni organ prejel zahtevek najkasneje v treh delovnih dneh po oddaji, razen če ni drugače dokazano. Listine o nadzoru se lahko uporablja samo dokler ostanejo dogovori o uvozu liberalizirani glede zadevnih poslov.

2. Uporablja se člen 2(2).

Člen 15

1. Države članice v primeru nadzora na ravni Skupnosti ali regionalnega nadzora v prvih 10 dneh vsakega meseca sporočijo Komisiji:

(a) pri predhodnem nadzoru podrobnosti glede vsot denarja (računano na osnovi cen CIF) in količin blaga, za katere so bile v preteklem obdobju izdane ali odobrene listine o nadzoru;

(b) v vsakem primeru podrobnosti o uvozu iz obdobja pred obdobjem, o katerem govori točka (a).

Informacije, ki jih dostavijo države članice, so razčlenjene po izdelkih in po državah.

Istočasno in po istem postopku kot nadzorni režim se lahko določijo tudi drugačne določbe.

2. Če narava izdelkov ali posebne okoliščine tako zahtevajo, lahko Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo spremeni časovne razporede za predložitev teh informacij.

3. Komisija o tem ustrezno obvesti države članice.

POGLAVJE V

Zaščitni ukrepi

Člen 16

1. Če se izdelek uvaža v Skupnost v tako izrazito povečanih količinah in/ali na tak način in pod takimi pogoji, da povzroča ali grozi, da bo povzročil resno škodo proizvajalcem Skupnosti, lahko Komisija, da bi zaščitila interese Skupnosti, na zahtevo države članice ali na lastno pobudo:

(a) omeji čas veljavnosti listin o nadzoru v smislu člena 12, ki jih je treba izdati po začetku veljavnosti tega ukrepa;

- (b) spremeni uvozna pravila za zadevni izdelek, tako da je njegova sprostitev v prosti promet pogojena s predložitvijo uvoznega dovoljenja, katerega odobritev urejajo določbe in omejitve, ki jih določi Komisija.

Ukrepi iz točk (a) in (b) začnejo veljati takoj.

2. Kar zadeva članice STO, se ukrepi iz odstavka 1 izvajajo samo, če sta izpolnjena oba pogoja iz prvega pododstavka.

3. Če se določa kvota, se upoštevajo predvsem:

- (a) želja po kar največjem možnem ohranjanju tradicionalnih trgovinskih tokov;
- (b) obseg blaga, izvoženega v okviru pogodb, ki so bile sklenjene pod normalnimi pogoji pred začetkom veljavnosti zaščitnih ukrepov v smislu tega poglavja, če je zadevna država članica obvestila Komisijo o teh pogodbah;
- (c) potreba izogniti se ogrožanju doseganja cilja, zadanega pri določitvi kvote.

Nobena kvota ni določena manjša, kakor je povprečna raven uvoza v zadnjih treh reprezentativnih letih, za katera so dostopni statistični podatki, razen če je potrebna drugačna raven za preprečitev ali popravilo resne škode.

4. V primerih, pri katerih se kvota razdeli med države dobavitelje, se je mogoče dogovoriti o delitvi s tistimi izmed njih, ki imajo močan interes za dobavo zadevnega proizvoda za uvoz v Skupnost.

Če dogovor ni mogoč, se kvota razdeli med države dobavitelje sorazmerno njihovem deležu uvoza tega proizvoda v Skupnost v teku prejšnjega reprezentativnega obdobja, pri čemer se ustrezno upoštevajo vsi specifični dejavniki, ki so morda vplivali ali pa še vedno vplivajo na trgovanje z izdelkom.

Pod pogojem izpolnitve njene obveze zagotoviti, da se posvetovanja izvajajo pod pokroviteljstvom Odbora za zaščitne ukrepe pri STO, se lahko Skupnost kljub temu odreče tej metodi delitve ob resni škodi, če uvoz, ki izvira iz ene ali več držav dobavitelj narašča s čezmernim odstotkom glede na skupno povečevanje uvoza zadevnega izdelka v prejšnjem reprezentativnem obdobju.

5. Ukrepi iz tega člena veljajo za vsak izdelek, ki se sprostí v prosti promet po njihovem začetku veljavnosti. V skladu s členom 18 jih je mogoče omejiti na eno ali več regij Skupnosti.

Vendar pa ti ukrepi ne preprečijo sprostíve v prosti promet za izdelke, ki so že na poti v Skupnost pod pogojem, da končnega cilja teh izdelkov ni mogoče spremeniti in da te izdelke, ki se lahko v skladu s členi 11 in 12 sprostijo v prosti promet samo po predložitvi listine o nadzoru, dejansko spremlja taka listina.

6. Kjer je država članica zahtevala posredovanje Komisije, ta sprejme odločitev v roku največ petih delovnih dni po prejemu takega zahtevka.

Vsaka odločitev, ki jo sprejme Komisija v skladu s tem členom, se sporoči Svetu in državam članicam. Vsaka država članica lahko v roku enega meseca po dnevu tega sporočila preloži odločitev Svetu.

7. Če država članica predloži odločitev Komisije Svetu, lahko Svet, ki se pri tem odloča na podlagi kvalificirane večine, potrdi, spremeni ali zavrne to odločitev.

Če v roku treh mesecev po predložitvi zadeve Svetu ta ne sprejme nobene odločitve, velja, da je odločitev Komisije zavrnjena.

Člen 17

Kjer interesi Skupnosti tako zahtevajo, lahko Svet, na podlagi kvalificirane večine, na predlog Komisije, ki je sestavljen v skladu s pogoji iz poglavja III, sprejme ustrezne ukrepe, da prepreči uvoz izdelka v Skupnost v tako zelo povečanih količinah in/ali v takih pogojih, da bi ta uvoz povzročil ali grozil, da bo povzročil resno škodo proizvajalcem enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Skupnosti.

Uporablja se člen 16(2) do (5).

Člen 18

Kjer se izkaže, predvsem na podlagi dejavnikov iz člena 10, da so pogoji, določeni za sprejetje ukrepov v skladu s členoma 11 in 16, izpolnjeni v eni ali več regijah Skupnosti, lahko Komisija po tem, ko je pregledala alternativne rešitve, izjemoma odobri izvajanje nadzornih ali zaščitnih ukrepov, ki so omejeni na zadevne regije, če meni, da so ukrepi, ki se izvajajo na taki ravni, bolj primerni kakor ukrepi, ki bi se izvajali po vsej Skupnosti.

Ti ukrepi morajo biti začasni in morajo čim manj motiti delovanje notranjega trga.

Ukrepi se sprejmejo v skladu z določbami iz členov 11 in 16.

Člen 19

Noben zaščitni ukrep se ne sme uporabiti za izdelek s poreklom iz države v razvoju, ki je članica STO, če delež te države pri uvozu izdelka v Skupnost ne presega 3 %, pod pogojem, da države v razvoju, ki so članice STO in katerih delež je manjši od 3 % uvoza, skupaj ne presegajo 9 % skupnega uvoza izdelka v Skupnost.

Člen 20

1. Trajanje zaščitnih ukrepov mora biti omejeno na časovno obdobje, ki je potrebno za preprečitev ali popravilo resne škode in za olajšanje prilagoditve proizvajalcev Skupnosti. To obdobje ne sme presegati štirih let, pri čemer ta čas obsega tudi vse morebitne začasne ukrepe.

2. To začetno obdobje se lahko podaljša, razen ob ukrepih iz tretjega pododstavka člena 16(4), pod pogojem, da se ugotovi, da:

(a) je zaščitni ukrep še naprej nujen, da se prepreči ali popravi resna škoda;

(b) obstajajo dokazi, da se proizvajalci Skupnosti prilagajajo.

3. Podaljšanje se sprejme v skladu s pogoji iz poglavja III in z uporabo enakih postopkov, kot so predvideni za začetne ukrepe. Tako podaljšani ukrep ni bolj omejevalen, kakor je bil na koncu začetnega obdobja.

4. Če trajanje ukrepa presega eno leto, se mora ukrep postopno liberalizirati v rednih intervalih v obdobju izvajanja, vključno z obdobjem podaljšanja.

5. Skupno obdobje izvajanja zaščitnega ukrepa, vključno z obdobjem kakršnega koli začasnega ukrepa, začetnega obdobja izvajanja in kakršne koli njegove odložitve, ne sme presegati osem let.

Člen 21

1. V času, ko se izvaja kakršen koli nadzorni ali zaščitni ukrep v skladu s poglavjema IV in V, v odboru potekajo posvetovanja, bodisi na zahtevo države članice ali na pobudo Komisije. Če trajanje zaščitnega ukrepa presega tri leta, Komisija zahteva taka posvetovanja najpozneje na sredini obdobja izvajanja tega ukrepa. Namen takih posvetovanj je:

(a) pregledati učinke ukrepa;

(b) določiti, ali in kako je primerno pospešiti liberalizacijo;

(c) ugotoviti, ali je izvajanje ukrepa še potrebno.

2. Kadar na podlagi posvetovanj iz odstavka 1 Komisija meni, da je treba kateri koli nadzorni ali zaščitni ukrep iz členov 11, 13, 16, 17 in 18 preklicati ali spremeniti, ravna na naslednji način:

(a) če ukrep uvede Svet, mu Komisija predlaga, da ga prekliče ali spremeni. Svet odloča na podlagi kvalificirane večine;

(b) v vseh drugih primerih Komisija spremeni ali prekliče zaščitni ali nadzorni ukrep Skupnosti.

Če se odločitev nanaša na regionalne nadzorne ukrepe, velja od šestega dneva po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 22

1. Kadar je za uvoz izdelka že veljal zaščitni ukrep, za ta izdelek ne veljajo več nadaljnji tovrstni ukrepi, dokler ne poteče obdobje, ki je enako trajanju prejšnjega ukrepa. Tako obdobje ni krajše od dveh let.

2. Ne glede na odstavek 1 je mogoče za izdelek ponovno uvesti zaščitni ukrep za 180 dni ali manj, če:

(a) je poteklo vsaj eno leto od datuma uvedbe zaščitnega ukrepa za uvoz tega izdelka in

(b) tak zaščitni ukrep ni bil uveden za isti izdelek več kakor dvakrat v petletnem obdobju neposredno pred datumom uvedbe ukrepa.

POGLAVJE VI

Končne določbe**Člen 23**

Kadar interesi Skupnosti tako zahtevajo, lahko Svet, ki odloča na podlagi kvalificirane večine, na predlog Komisije sprejme ustrezne ukrepe, da omogoči izvajanje in izpolnjevanje pravic in obveznosti Skupnosti ali vseh njenih držav članic, posebno tistih, ki se nanašajo na trgovanje z bazičnimi proizvodi, na mednarodni ravni.

Člen 24

1. Ta uredba ne preprečuje izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz posebnih pravil, vsebovanih v sporazumih, sklenjenih med Skupnostjo in tretjimi državami.

2. Brez poseganja v druge določbe Skupnosti ta uredba državam članicam ne preprečuje, da sprejemajo ali izvajajo:

- (a) prepovedi, količinske omejitve ali nadzorne ukrepe na podlagi javne morale, javnega reda ali javne varnosti; varovanje zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstvo nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali varstvo industrijske in poslovne lastnine;
- (b) posebne formalnosti glede devizne menjave;
- (c) formalnosti, ki se uvajajo kot posledica mednarodnih sporazumov v skladu s Pogodbo.

Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih ali formalnosti, ki jih nameravajo uvesti ali spremeniti v skladu s prvim pododstavkom.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. februarja 2009

Ob izjemni nujnosti se zadevni nacionalni ukrepi ali formalnosti sporočijo Komisiji takoj po njihovem sprejetju.

Člen 25

1. Ta uredba ne posega v delovanje instrumentov, ki vzpostavljajo skupno ureditev kmetijskih trgov, ali upravnih določb na ravni Skupnosti ali posameznih držav, ki so iz njih izpeljane, ali specifičnih instrumentov, ki se uporabljajo za blago, ki je rezultat predelave kmetijskih proizvodov. Deluje kot dopolnilo tem instrumentom.

2. Pri izdelkih, za katere se uporabljajo instrumenti iz odstavka 1, ne veljajo členi od 11 do 15 in člen 22 za tiste izdelke, za katere pravila Skupnosti o trgovini s tretjimi državami zahtevajo predložitev dovoljenja ali druge uvozne listine.

Členi 16, 18 in 21 do 24 ne veljajo za tiste izdelke, za katere navedena pravila določajo izvajanje količinskih uvoznih omejitev.

Člen 26

Uredba (ES) št. 3285/94, kakor je bila spremenjena z akti, navedenimi v Prilogi II, se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 27

Ta uredba začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Za Svet
Predsednik
I. LANGER

PRILOGA I

EVROPSKA SKUPNOST

LISTINA O NADZORU

Izvod imetnika	1	1. Prejemnik (ime, polni naslov, država, davčna številka)	2. Številka izdaje
			3. Predvideni kraj in datum uvoza
			4. Pristojni organ, za izdajo (ime, naslov in telefonska številka)
			5. Deklarant/zastopnik (ime in polni naslov)
			6. Država porekla (in šifra po geonomenklaturi)
			7. Država odpreme (in šifra po geonomenklaturi)
			8. Zadnji dan veljavnosti
	1	9. Opis blaga	
		11. Količina v kilogramih (neto masa) ali v dodatnih enotah	
		12. Vrednost v eurih, CIF na meji Skupnosti	
13. Nadaljnje podrobnosti			
14. Zaznamek pristojnega organa			
Datum:			
Podpis: Žig			

15. ODPIS			
Razpoložljivo količino navedite v delu 1 stolpca 17 in pripisano količino v delu 2 istega stolpca.			
16. Neto količina (neto masa ali druga merska enota z navedbo enote)		19. Carinska listina (vrsta in številka) ali številka izpiska in datum odpisa	20. Ime, država članica, žig in podpis organa odpisa
17. S številko	18. Z besedo za odpisano količino		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatne strani se pripnejo zraven.

EVROPSKA SKUPNOST

LISTINA O NADZORU

2	Izvod za pristojni organ izdaje	1. Prejemnik (ime, polni naslov, država, davčna številka)	2. Številka izdaje
			3. Predvideni kraj in datum uvoza
			4. Pristojni organ, za izdajo (ime, naslov in telefonska številka)
		5. Deklarant/zastopnik (ime in polni naslov)	6. Država porekla (in šifra po geonomenklaturi)
2			7. Država odpreme (in šifra po geonomenklaturi)
			8. Zadnji dan veljavnosti
9. Opis blaga		10. Oznaka KN in kategorija	
		11. Količina v kilogramih (neto masa) ali v dodatnih enotah	
		12. Vrednost v eurih, CIF na meji Skupnosti	
13. Nadaljnje podrobnosti			
14. Zaznamek pristojnega organa			
Datum:			
Podpis: Žig			

15. ODPIS			
Razpoložljivo količino navedite v delu 1 stolpca 17 in pripisano količino v delu 2 istega stolpca.			
16. Neto količina (neto masa ali druga merska enota z navedbo enote)		19. Carinska listina (vrsta in številka) ali številka izpiska in datum odpisa	20. Ime, država članica, žig in podpis organa odpisa
17. S številko	18. Z besedo za odpisano količino		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatne strani se pripnejo zraven.

PRILOGA II

Razveljavljena uredba s spremembami

(iz člena 26)

Uredba Sveta (ES) št. 3285/94
(UL L 349, 31.12.1994, str. 53)

Uredba Sveta (ES) št. 139/96
(UL L 21, 27.1.1996, str. 7)

Uredba Sveta (ES) št. 2315/96
(UL L 314, 4.12.1996, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 2474/2000
(UL L 286, 11.11.2000, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 2200/2004
(UL L 374, 22.12.2004, str. 1)

Samo člen 1 in Priloga

Samo člen 1(3) in Priloga III

Samo člen 1(3) in Priloga III

Samo člen 2

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 3285/94	Ta uredba
Naslov I	Poglavje I
Člen 1	Člen 1
Naslov II	Poglavje II
Členi 2, 3 in 4	Členi 2, 3 in 4
Naslov III	Poglavje III
Člen 5	Člen 5
Člen 6(1), uvodno besedilo	Člen 6(1), prvi pododstavek, uvodni stavek, začetno besedilo
Člen 6(1)(a)	Člen 6(1), prvi pododstavek, uvodni stavek, končno besedilo in točke (a), (b) in (c)
Člen 6(1)(b)	Člen 6(1), drugi pododstavek
Člen 6(2), prvi in drugi pododstavek	Člen 6(2), prvi in drugi pododstavek
Člen 6(2), tretji in četrti pododstavek	Člen 6(4), prvi in drugi pododstavek
Člen 6(3)	Člen 6(3)
Člen 6(4)	Člen 6(5)
Člen 6(5)	Člen 6(6)
Člen 6(6)	Člen 6(7)
Člen 7(1)	Člen 7(1)
Člen 7(2), prvi stavek	Člen 7(2), prvi pododstavek
Člen 7(2), drugi stavek	Člen 7(2), drugi pododstavek
Člen 7(3)	Člen 7(3)
Člen 8(1), prvi pododstavek	Člen 8(1), prvi pododstavek
Člen 8(1), drugi pododstavek, uvodno besedilo	Člen 8(1), drugi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 8(1), drugi pododstavek, prva in druga alineja	Člen 8(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b)
Člen 8(2)	Člen 8(1), tretji pododstavek
Člen 8(3)	Člen 8(2)
Člen 8(4)	Člen 8(3)
Člen 8(5)	Člen 8(4)
Člen 9(1)	Člen 9(1)
Člen 9(2)(a)	Člen 9(2)
Člen 9(2)(b), prvi pododstavek	Člen 9(3), prvi pododstavek
Člen 9(2)(b), drugi pododstavek	Člen 9(3), drugi pododstavek
Člen 9(3)	Člen 9(4)
Člen 9(4)	Člen 9(5)
Člen 10(1)	Člen 10(1)
Člen 10(2), uvodne besede, prvi stavek	Člen 10(2), prvi pododstavek
Člen 10(2), uvodne besede, drugi stavek	Člen 10(2), drugi pododstavek, uvodno besedilo

Uredba (ES) št. 3285/94	Ta uredba
Člen 10(2), točki (a) in (b)	Člen 10(2), drugi pododstavek, točki (a) in (b)
Naslov IV	Poglavje IV
Členi 11 do 15	Členi 11 do 15
Naslov V	Poglavje V
Člen 16(1) in (2)	Člen 16(1) in (2)
Člen 16(3)(a), uvodni stavek	Člen 16(3), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 16(3)(a), prva, druga in tretja alineja	Člen 16(3), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 16(3)(b)	Člen 16(3), drugi pododstavek
Člen 16(4)(a), prvi pododstavek	Člen 16(4), prvi pododstavek
Člen 16(4)(a), drugi pododstavek	Člen 16(4), drugi pododstavek
Člen 16(4)(b)	Člen 16(4), tretji pododstavek
Člen 16(5)(a)	Člen 16(5), prvi pododstavek
Člen 16(5)(b)	Člen 16(5), drugi pododstavek
Člen 16(6)	Člen 16(6), prvi pododstavek
Člen 16(7)	Člen 16(6), drugi pododstavek
Člen 16(8)	Člen 16(7)
Členi 17 do 19	Členi 17 do 19
Člen 20(1)	Člen 20(1)
Člen 20(2), uvodni stavek	Člen 20(2), uvodni stavek
Člen 20(2), prva in druga alineja	Člen 20(2)(a) in (b)
Člen 20(3) do (5)	Člen 20(3) do (5)
Člena 21 in 22	Člena 21 in 22
Naslov VI	Poglavje VI
Člen 23	Člen 23
Člen 24(1)	Člen 24(1)
Člen 24(2)(a), uvodni stavek	Člen 24(2), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 24(2)(a), točke (i) do (iii)	Člen 24(2), prvi pododstavek, točke (a) do (c)
Člen 24(2)(b), prvi stavek	Člen 24(2), drugi pododstavek
Člen 24(2)(b), drugi stavek	Člen 24(2), tretji pododstavek
Člen 25	Člen 25
Člen 26	—
Člen 27	—
—	Člen 26
Člen 28	Člen 27
Priloga I	Priloga I
—	Priloga II
—	Priloga III

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 261/2009**z dne 30. marca 2009****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 31. marca 2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 30. marca 2009

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	JO	68,6
	MA	50,1
	TN	134,4
	TR	96,3
	ZZ	87,4
0707 00 05	JO	155,5
	MA	55,7
	TR	167,4
	ZZ	126,2
0709 90 70	MA	39,1
	TR	135,0
	ZZ	87,1
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	46,5
	IL	60,4
	MA	52,6
	TN	48,5
	TR	77,1
	ZZ	57,0
0805 50 10	TR	47,9
	ZZ	47,9
0808 10 80	AR	88,1
	BR	72,6
	CA	78,6
	CL	69,5
	CN	72,5
	MK	23,7
	US	106,3
	UY	58,9
	ZA	83,6
	ZZ	72,6
0808 20 50	AR	78,2
	CL	79,6
	CN	50,9
	US	194,4
	ZA	89,3
	ZZ	98,5

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 262/2009**z dne 30. marca 2009****o določitvi zahtev za usklajeno dodelitev in uporabo spraševalnih kod Mode S za enotno evropsko nebo****(Besedilo velja za EGP)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 552/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o interoperabilnosti evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (uredba o interoperabilnosti) ⁽¹⁾ in zlasti člena 3(5) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) ⁽²⁾ in zlasti člena 8(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Mode S (Select) je sodelovalna tehnika nadzora za kontrolo zračnega prometa. Omogoča selektivno spraševanje zrakoplova in pridobivanje podatkov med letom, s čimer se lahko razvijejo nove funkcije upravljanja zračnega prometa. Za načrtovanje sistemov, ki omogočajo klicanje posameznega zrakoplova z Mode S (v nadaljnjem besedilu: spraševalniki Mode S), je potrebna uporaba spraševalnih kod Mode S za odkrivanje in nadzorovanje zrakoplova, opremljenega s transponderjem Mode S.

(2) Za zagotovitev varnosti sistema za nadzor zračnega prometa je ključno, da se radarska območja dveh spraševalnikov Mode S, ki uporabljata isto spraševalno kodo, ne prekrivajo, razen če so združena v skupino ali se uporabljajo druge primerne operativne ublažitve.

(3) Za podporo razvoju vedno večjega števila spraševalnikov Mode S in reševanju problema, ki je povezan s pomanjkanjem razpoložljivih spraševalnih kod za spraševanje zrakoplova, bi bilo treba učinkovito uskladiti dodelitev in uporabo teh spraševalnih kod.

(4) Evropska organizacija za varnost zračne plovbe (Euro-control) je v skladu s členom 8(1) Uredbe (ES) št. 549/2004 pooblaščen, da oblikuje zahteve za dodelitev in uporabo spraševalnih kod Mode S (v nadaljnjem besedilu: spraševalne kode). Ta uredba temelji na poročilu o izvajanju pooblastila z dne 2. januarja 2008.

(5) Najprej so bile zaradi tehničnih razlogov opredeljene in uporabljene kot spraševalne kode le spraševalne identifikacijske kode (v nadaljnjem besedilu: kode II) med 0 in 15. Zaradi pričakovanega števila spraševalnikov Mode S so bili pozneje sprejeti ukrepi, ki omogočajo uporabo dodatnih nadzornih identifikacijskih kod (v nadaljnjem besedilu: kode SI) med 1 in 63.

(6) Običajno je pri uporabi kod SI potrebno, da so vsi cilji Mode S na območju spraševalnikov Mode S opremljeni za ta namen. Vendar je Eurocontrol za delovanje kod II/SI oblikoval specifikacije, ki bodo omogočile pravočasno uporabo kod SI za spraševalnike Mode S tudi v okolju, v katerem vsi cilji Mode S ne bodo opremljeni za uporabo kod SI. Zato bi bilo treba od upravljavcev Mode S zahtevati, da omogočijo delovanje kod II/SI.

(7) Preko sistema za dodelitev spraševalnih kod je bila v okviru Eurocontrola ustanovljena centralizirana služba za dodelitev spraševalnih kod. Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe, da se zagotovi pretok informacij iz sistema za dodelitev spraševalnih kod, ki podpirajo doslednost ključnih točk v dodelitvi spraševalnih kod. Te ključne točke bi bilo treba jasno opredeliti.

(8) Določiti bi bilo treba splošne postopke, da se zagotovi primerno izvajanje ključnih elementov v dodelitvi spraševalnih kod. Ti postopki bi morali upoštevati ustrezne določbe Mednarodne organizacije civilnega letalstva (v nadaljnjem besedilu: ICAO).

(9) Upravljavci Mode S in izvajalci služb zračnega prometa bi morali sprejeti primerne ukrepe za odkrivanje in ublažitev učinkov mogočih navzkrižij med spraševalnimi kodami.

(10) Ta uredba naj ne bi zajemala vojaških operacij in usposabljanj, kot je navedeno v členu 1(2) Uredbe (ES) št. 549/2004.

(11) Omejeno število spraševalnih kod je rezervirano za izključno uporabo in upravljanje vojaških subjektov, vključno z medvladnimi organizacijami, zlasti Severnoatlantsko zvezo. Zato za spraševalnike Mode S, ki uporabljajo te kode, ne velja usklajen postopek dodelitve. Vendar bi morale države članice sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev, da uporaba teh spraševalnih kod ne bo negativno vplivala na varnost v splošnem zračnem prometu.

⁽¹⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 26.

⁽²⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 1.

- (12) ICAO je spraševalno kodo 0 rezerviral za delovanje brez dodeljene kode. Za spraševalnike Mode S, ki v skladu s standardi in priporočenimi praksami ICAO uporabljajo spraševalno kodo 0, ne velja usklajeni postopek dodelitve.
- (13) Koda II 14 je rezervirana za skupno uporabo v preizkusnih sistemih. Ugotavljanje ciljev Mode S ob sočasnem delovanju več preizkusnih sistemov ni zajamčeno. Upravljalci preizkusnih sistemov Mode S, ki morajo izvajati začasne preizkuse, za katere je potrebna brezkonfliktna situacija, bi morali zato zagotoviti primerno dvostransko usklajenost z drugimi upravljalci preizkusnih sistemov Mode S.
- (14) Centralizirana služba za dodelitev spraševalnih kod bi morala državam članicam in upravljavcem Mode S v skladu z zahtevo dati na voljo program za dodelitev spraševalnih kod, ki zagotavlja varno in učinkovito uporabo spraševalnih kod, pri čemer mora zadevna služba ta program tudi posodabljati. Program za dodelitev bi morale odobriti države članice, ki jih zadeva njegova vsebina.
- (15) Določiti bi bilo treba mehanizem za odpravljanje razmer, v katerih ni mogoče pravočasno pridobiti odobritve programa za dodelitev spraševalnih kod.
- (16) Da se ohrani ali izboljša obstoječa raven varnosti delovanja, je treba od držav članic zahtevati zagotovilo, da udeležene strani ocenijo varnost, vključno z določitvijo nevarnosti, oceno tveganja in postopki za ublažitev. Za usklajeno izvajanje teh postopkov v sistemih, ki jih zajema ta uredba, je potrebna določitev posebnih varnostnih zahtev za vse zahteve glede interoperabilnosti in učinkovitosti.
- (17) V skladu s členom 3(3)(d) Uredbe (ES) št. 552/2004 bi morale izvedbene določbe za interoperabilnost vsebovati opis posebnih postopkov za ugotavljanje skladnosti, s katerimi se ugotavlja skladnost ali primernost uporabe sestavnih delov, in preverjanja sistemov.
- (18) Raven zrelosti trga za sestavne dele, ki ga zadeva ta uredba, je takšna, da se lahko njihova skladnost ali primernost za uporabo ustrezno oceni z notranjim nadzorom proizvodnje, pri katerem se uporabljajo postopki, ki temeljijo na modulu A iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS ⁽¹⁾.
- (19) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za enotno evropsko nebo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa zahteve za usklajeno dodelitev in uporabo spraševalnih kod Mode S (v nadaljnjem besedilu: spraševalne kode) za namene varnega in učinkovitega opravljanja nadzora zračnega prometa in civilno-vojaške koordinacije.
2. Ta uredba se uporablja za ustrezne spraševalnike Mode S in z njimi povezane nadzorne sisteme, njihove sestavne dele in s tem povezane postopke, kadar podpirajo usklajeno dodelitev ali uporabo ustreznih spraševalnih kod.

Člen 2

Opredelitve

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve iz člena 2 Uredbe (ES) št. 549/2004.

Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

1. „spraševalnik Mode S“ pomeni sistem, ki je sestavljen iz antene in elektronskih delov ter ki podpira klicanje posameznih zrakoplovov s spraševalniki Mode Select, ki se imenujejo tudi spraševalniki Mode S;
2. „spraševalna koda“ pomeni spraševalno identifikacijsko ali nadzorno identifikacijsko kodo, ki se uporablja za večmestni zaklep in po potrebi tudi za komunikacijske protokole;
3. „spraševalna identifikacijska koda“ (v nadaljnjem besedilu: koda II) pomeni spraševalno kodo Mode S z vrednostjo med 0 in 15, ki se lahko uporablja za večmestni zaklep in komunikacijske protokole;
4. „nadzorna identifikacijska koda“ (v nadaljnjem besedilu: koda SI) pomeni spraševalno kodo Mode S z vrednostjo med 1 in 63, ki se lahko uporablja za protokole večmestnega zaklepa, vendar se ne more uporabljati za komunikacijske protokole;
5. „večmestni zaklep“ pomeni protokol, ki omogoča pridobivanje ciljev Mode S in zaklep več spraševalnikov Mode S, katerih delovanje pokriva ista območja;
6. „večmestni komunikacijski protokoli“ pomenijo protokole, ki se uporabljajo za usklajevanje kontrole komunikacij, izvedenih med več kot eno transakcijo, na območjih prekrivanja delovanja spraševalnikov Mode S;
7. „cilj Mode S“ pomeni platformo, opremljeno s transponderjem Mode S;

⁽¹⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 82.

8. „zaklep“ pomeni protokol, ki omogoča prekinitev splošnih odzivov Mode S iz že pridobljenih ciljev Mode S; izmenično, na delu ali na celotnem območju pokri-
vanja; ali
9. „upravljavca Mode S“ pomeni osebo, organizacijo ali podjetje, ki upravlja ali ponuja upravljanje s spraševalnikom Mode S, vključno z/s:
- (a) izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa;
- (b) proizvajalci spraševalnikov Mode S;
- (c) upravljavci letališč;
- (d) raziskovalnimi ustanovami;
- (e) katerim koli drugim organom za upravljanje spraševal-
nika Mode S;
10. „dodelitev spraševalne kode“ pomeni opredelitev vrednosti vsaj za vse ključne točke dodelitve spraševalne kode, kot je navedeno v delu B Priloge II;
11. „sistem za dodelitev spraševalne kode“ pomeni sistem v evropski mreži za upravljanje zračnega prometa in z njim povezane postopke, prek katerih se upravljavcem Mode S v državah članicah zagotavljajo storitve centralizirane službe za dodelitev spraševalnih kod (v nadaljnjem besedilu: služba za dodelitev spraševalnih kod), ki obravnava zahteve za spraševalne kode in distribuira predlog programa za dode-
litev spraševalnih kod;
12. „zahtevek za spraševalno kodo“ pomeni zahtevek uprav-
ljavca Mode S za dodelitev spraševalne kode;
13. „predlog programa za dodelitev spraševalne kode“ pomeni predlog za celoten sklop dodelitve spraševalne kode, ki ga predloži služba za dodelitev spraševalnih kod in ga odobrijo države članice;
14. „program za dodelitev spraševalne kode“ pomeni zadnji odobreni celotni sklop dodelitve spraševalne kode;
15. „ustrezni spraševalniki Mode S“ pomenijo spraševalnike Mode S, za katere je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
- (a) spraševalnik vsaj delno temelji na splošnem spraševanju in odzivih Mode S za pridobitev ciljev Mode S; ali
- (b) spraševalnik zaklene pridobljene cilje Mode S kot odziv na splošno spraševanje Mode S, in sicer za stalno ali
- (c) spraševalnik uporablja večmestne komunikacijske protokole za podatkovne zveze;
16. „ustrezna spraševalna koda“ pomeni kodo med kodami II in kodami SI, razen:
- (a) kode II 0;
- (b) spraševalne(-ih) kode/kod, rezervirane(-ih) za vojaške organe, vključno z medvladnimi organizacijami ter zlasti kod, s katerimi upravlja in jih razporeja Severno-atlantska zveza;
17. „splošno spraševanje Mode S“ pomeni sporočila, ki jih spraševalniki Mode S običajno uporabljajo za pridobivanje ciljev Mode S, ki vstopajo v njihovo območje pokrivanja;
18. „operativna spraševalna koda“ pomeni vsako ustrezno spraševalno kodo, ki ni koda II 14;
19. „pristojna država članica“ pomeni:
- (a) v primeru izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa državo članico, ki je izvajalca pooblastila v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 2096/2005 ⁽¹⁾;
- (b) v drugih primerih državo članico, ki je odgovorna za območje, na katerem deluje upravljavca Mode S ali namerava delovati ustrezen spraševalnik Mode S;
20. „navzkrižje med spraševalnimi kodami“ pomeni neusklajeno prekrivanje pokritosti dveh ali več spraševalnikov Mode S, ki delujejo v okviru iste spraševalne kode, pri čemer lahko to pomeni, da vsaj eden od spraševalnikov Mode S ne zazna zrakoplova;
21. „spremljanje navzkrižja med spraševalnimi kodami“ pomeni tehnične ali procesne postopke, ki jih izvaja upravljavca Mode S za opredelitev učinkov navzkrižij med različnimi spraševalnimi kodami spraševalnikov Mode S v nadzornih podatkih, ki jih zagotavljajo sami spraševalniki Mode S;
22. „izvajalni niz“ pomeni časovno omejen niz izvajanja dode-
litve spraševalne kode, s katero morajo biti usklajeni uprav-
ljavci Mode S, da se preprečijo začasna navzkrižja med
spraševalnimi kodami;

⁽¹⁾ UL L 335, 21.12.2005, str. 13.

23. „uskklajena koda II“ pomeni kodo II, dešifrirano s transponderjem Mode S, ki ne podpira kod SI, med splošnim spraševanjem Mode S s kodo SI, kadar uporabi transponder kodo II za kodiranje splošnega odgovora;

24. „karta zaklepa“ pomeni konfiguracijsko datoteko spraševalnika Mode S, ki določa uporabo zaklepa za cilje Mode S.

Člen 3

Zahteve glede interoperabilnosti in učinkovitosti

Upravljalci Mode S zagotovijo, da glavni elektronski sestavni del radarja njihovih spraševalnikov Mode S, ki uporablja operativno spraševalno kodo:

1. podpira uporabo kod SI in kod II v skladu z določbami Mednarodne organizacije civilnega letalstva iz točke 1 Priloge I;
2. podpira uporabo delovanja kod II/SI v skladu z določbami iz Priloge III.

Člen 4

Pripadajoči postopki za upravljalce Mode S

1. Upravljalci Mode S upravljajo le ustrezni spraševalnik Mode S, pri čemer uporabljajo ustrezno spraševalno kodo, če so za ta namen prejeli dodelitev spraševalne kode od pristojne države članice.

2. Upravljalci Mode S, ki nameravajo upravljati ali upravljajo ustrezni spraševalnik Mode S, za katerega ni bila določena dodelitev spraševalne kode, v skladu z določbami iz dela A Priloge II pristojni državi članici predložijo zahtevek za spraševalno kodo.

3. Upravljalci Mode S delujejo v skladu s ključnimi točkami za dodelitev spraševalne kode, ki jih prejmejo, kot je navedeno v delu B Priloge II.

4. Upravljalci Mode S vsaj vsakih šest mesecev obvestijo pristojno državo članico o vsaki spremembi v načrtovanju namestitve ali operativnem statusu ustreznih spraševalnikov Mode S v zvezi z vsemi ključnimi točkami za dodelitev spraševalne kode iz dela B Priloge II.

5. Upravljalci Mode S zagotovijo, da uporablja vsak od njihovih spraševalnikov Mode S izključno spraševalno kodo, ki mu je bila razporejena.

Člen 5

Pripadajoči postopki za države članice

1. Preden države članice prek sistema za usklajevanje dodelitve spraševalne kode dodelijo spraševalno kodo, preverijo

veljavnost zahtevkov za spraševalno kodo, ki jih prejmejo od upravljalcev Mode S. Preverjanje veljavnosti vključuje ključne točke iz dela A Priloge II.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da sistem za dodelitev spraševalne kode:

(a) preveri skladnost zahtevkov za spraševalno kodo z dogovori glede oblike in podatkov;

(b) preveri popolnost, natančnost in pravočasnost zahtevkov za spraševalno kodo;

(c) v največ šestih koledarskih mesecih po predložitvi zahtevka:

(i) izvede simulacijo posodobljanja programa za dodelitev spraševalne kode na podlagi nerešenih zahtevkov;

(ii) pripravi predlagano posodobitev programa za dodelitev spraševalne kode, ki ga odobrijo države članice, na katere vpliva ta posodobitev;

(iii) zagotovi največjo možno usklajenost predlagane posodobitve programa za dodelitev spraševalne kode z operativnimi zahtevami v zvezi z zahtevki za spraševalno kodo iz ključnih točk (g), (h) in (i) iz dela A Priloge II;

(iv) program za dodelitev spraševalne kode takoj po njegovi odobritvi posodobi in o tem obvesti države članice, brez poseganja v nacionalne postopke za sporočanje informacij glede spraševalnikov Mode S, katere upravlja vojska.

3. Spremembe v programu za dodelitev spraševalne kode morajo odobriti vse države članice, na katere vpliva posodobitev tega programa.

4. Če se države članice ne strinjajo s spremembami iz odstavka 3 tega člena, predložijo zadevo Komisiji, da ukrepa. Komisija ukrepa v skladu s postopkom iz člena 5(2) Uredbe (ES) št. 549/2004.

5. Države članice iz odstavka 3 zagotovijo, da se njihove odobritve programa za dodelitev spraševalne kode prek sistema za dodelitev spraševalne kode sporočijo drugim državam članicam.

6. Države članice iz odstavka 3 zagotovijo, da se spremembe pri dodelitvi spraševalne kode zaradi posodobitve programa za dodelitev spraševalne kode v štirinajstih koledarskih dneh po sprejetju posodobljenega programa za dodelitev sporočijo zadevnim upravljalcem Mode S, ki so jih pooblastile.

7. Države članice dajo prek sistema za dodelitev spraševalne kode vsaj vsakih šest mesecev drugim državam članicam na voljo posodobljeno evidenco o spraševalni kodi, ki jo dodelijo in uporabljajo ustrezni upravljavci Mode S na svojem področju pristojnosti.

8. Kadar obstaja med pokritostjo spraševalnika Mode S na področju pristojnosti ene države članice in pokritostjo spraševalnika Mode S na področju pristojnosti tretje države prekrivanje, mora zadevna država članica:

- (a) zagotoviti tretji državi informacije o varnostnih zahtevah v zvezi z dodelitvijo in uporabo spraševalnih kod;
- (b) sprejeti potrebne ukrepe za usklajitev uporabe spraševalnih kod s tretjo državo.

Člen 6

Pripadajoči postopki za izvajalce služb zračnega prometa

Izvajalci služb zračnega prometa ne uporabljajo podatkov, pridobljenih s spraševalniki Mode S, ki delujejo v okviru pristojnosti tretje države, če dodelitev spraševalne kode ni usklajena.

Člen 7

Zahteve za nepredvidljive primere

1. Izvajalci služb zračnega prometa ocenijo mogoči vpliv navzkrižij med spraševalnimi kodami na službe zračnega prometa in ustrezno možno izgubo nadzornih podatkov o ciljih Mode S iz poškodovanih spraševalnikov Mode S, pri čemer se upoštevajo njihove operativne zahteve in razpoložljivi presežki.

2. Razen če je ocenjeno, da možna izguba nadzornih podatkov o ciljih Mode S ne vpliva na varnost, morajo upravljavci Mode S:

- (a) izvajati spremljanje, da se odkrijejo navzkrižja med spraševalnimi kodami zaradi drugih spraševalnikov Mode S, ki vplivajo na ustrezne spraševalnike Mode S, katere upravljajo pri vsaki operativni spraševalni kodi;
- (b) z izvajanjem spremljanja zagotoviti pravočasno odkritje navzkrižja med spraševalnimi kodami na območju, katerega pokritost zadostuje njihovim varnostnim zahtevam;
- (c) primerno določiti in izvajati rezervni način delovanja, s katerim se ublažijo mogoče nevarnosti za katero koli operativno kodo zaradi navzkrižja med spraševalnimi kodami, pri čemer je ta način določen v oceni iz odstavka 1;
- (d) zagotoviti, da izvedeni rezervni način delovanja ne povzroči navzkrižij med spraševalnimi kodami z drugimi spraševalniki Mode S iz programa za dodelitev spraševalne kode.

3. Upravljavci Mode S pristojni državi članici poročajo o vsakem odkritem navzkrižju med spraševalnimi kodami, ki vključuje ustrezen spraševalnik Mode S z operativno spraševalno kodo, in dajo prek sistema za dodelitev spraševalne kode drugim upravljavcem Mode S na voljo informacije, povezane s tem.

Člen 8

Civilno-vojaška koordinacija

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da vojaške enote, ki upravljajo ustrezne spraševalnike Mode S pri kateri koli spraševalni kodi, razen kodi II 0, in ostalih kodah, rezerviranih za vojaško upravljanje, spoštujejo določbe členov 3 do 7 in člena 12.

2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da vojaške enote, ki upravljajo spraševalnike Mode S pri kodi II 0 ali ostalih spraševalnih kodah, rezerviranih za vojaško upravljanje, spremljajo izključno uporabo teh spraševalnih kod, s čimer se prepreči neusklajena uporaba katere koli ustrezne spraševalne kode.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da dodelitev in uporaba teh spraševalnih kod za vojaške enote nima negativnega vpliva na varnost v splošnem zračnem prometu.

Člen 9

Varnostne zahteve

1. Upravljavci Mode S zagotovijo primerno oceno in ublažitev mogoče nevarnosti zaradi navzkrižja med spraševalnimi kodami, ki vpliva na njihove spraševalnike Mode S.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je pred vsako spremembo obstoječega sistema in z njim povezanih postopkov iz člena 1(2) ali pred uvedbo novih sistemov in postopkov opravljena ocena varnosti, vključno z opredelitvijo nevarnosti, oceno tveganja in postopki za ublažitev, ki jih izvedejo zadevne strani.

3. Za namene ocene varnosti, predvidene v odstavku 2 se kot minimalne varnostne zahteve upoštevajo zahteve iz členov 4 do 8 in člena 12.

Člen 10

Ocena skladnosti

Pred izdajo izjave ES o skladnosti ali primernosti za uporabo, določene v členu 5 Uredbe (ES) 552/2004, ocenijo proizvajalci sestavnih delov sistemov iz člena 1(2) te uredbe ali njihovi pooblaščenči zastopniki s sedežem v Skupnosti skladnost ali primernost za uporabo teh sestavnih delov v skladu z zahtevami iz dela A Priloge IV k tej uredbi.

Člen 11

Preverjanje sistemov

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki lahko dokažejo ali so dokazali, da izpolnjujejo pogoje iz Priloge V, opravijo preverjanje sistemov iz člena 1(2) v skladu z zahtevami iz dela A Priloge VI.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki ne morejo dokazati, da izpolnjujejo pogoje iz Priloge V, sklenejo s priglasišenim organom podizvajalsko pogodbo o preverjanju sistemov iz člena 1(2). To preverjanje se opravi v skladu z zahtevami iz dela B Priloge VI.

Člen 12

Dodatne zahteve

1. Upravljalci Mode S zagotovijo, da je njihovo osebje, ki je odgovorno za izvajanje dodelitev spraševalne kode, ustrezno seznanjeno z zadevnimi določbami iz te uredbe in primerno usposobljeno za svoje delovne naloge.

2. Upravljalci Mode S:

(a) razvijajo in ohranjajo priročnike za upravljanje Mode S, ki vsebujejo potrebna navodila in informacije za zagotovitev, da njihovo osebje, odgovorno za izvajanje dodelitev spraševalne kode, uporablja določbe iz te uredbe;

(b) zagotovijo, da so priročniki iz točke (a) dostopni in se posodablajo ter da se njihova posodobitev in razdelitev izvajata v skladu z načeli ustreznega upravljanja kakovosti in razvrstitve dokumentacije;

(c) zagotovijo, da so delovne metode in operativni postopki, potrebni za izvajanje dodelitve spraševalne kode, v skladu z ustreznimi določbami iz te uredbe.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je osebje, ki je odgovorno za službo za dodelitev spraševalne kode, ustrezno seznanjeno z zadevnimi določbami iz te uredbe in primerno usposobljeno za svoje delovne naloge.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da centralizirana služba za dodelitev spraševalnih kod:

(a) oblikuje in vzdržuje priročnike upravljanja, ki vsebujejo potrebna navodila in informacije za zagotovitev, da njihovo osebje uporablja določbe iz te uredbe;

(b) zagotavlja, da so priročniki iz točke (a) dostopni in se posodablajo ter da se njihova posodobitev in razdelitev izvajata v skladu z načeli ustreznega upravljanja kakovosti in razvrstitve dokumentacije;

(c) zagotavlja, da so delovne metode in postopki upravljanja skladni z zadevnimi določbami iz te uredbe.

Člen 13

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3 se uporablja od 1. januarja 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 30. marca 2009

Za Komisijo
Antonio TAJANI
Podpredsednik

PRILOGA I

Določbe Mednarodne organizacije civilnega letalstva iz člena 3(1) in točke 2 Priloge III

1. Poglavje 3 „Nadzorni radarski sistemi“, oddelek 3.1.2.5.2.1.2 „IC: spraševalna koda“ Priloge 10 ICAO „Letalske telekomunikacije“, Zvezek IV „Nadzorni radar in sistemi za preprečevanje trčenja“ (tretja izdaja iz julija 2002, ki vključuje spremembo 77).
 2. Poglavje 5 „Podatkovna zveza zrak-zemlja Mode S SSR“, oddelek 5.2.9 „Obrazec za poročilo za zmogljivost podatkovnih zvez“ Priloge 10 ICAO „Letalske komunikacije“, Zvezek III „Komunikacijski sistemi“ (prva izdaja, sprememba 79).
-

PRILOGA II

Del A: Zahteve v zvezi z zahtevki za spraševalne kode iz člena 4(2) ter člena 5(1) in (2)

Zahtevek za spraševalno kodo vključuje vsaj naslednje ključne točke:

- (a) posebno priporočilo, ki ga zagotovi pristojna država članica;
- (b) popolne podatke predstavnika države članice, odgovornega za uskladitev dodelitve spraševalne kode Mode S;
- (c) popolne podatke kontaktne točke upravljavca Mode S za zadeve v zvezi z dodelitvijo spraševalne kode Mode S;
- (d) ime spraševalnika Mode S;
- (e) uporabo spraševalnika Mode S (operativna ali preizkusna);
- (f) lokacijo spraševalnika Mode S;
- (g) načrtovan datum spraševalnika Mode S za prvo oddajanje Mode S;
- (h) zahtevano pokrivanje Mode S;
- (i) posebne operativne zahteve;
- (j) zmogljivost kode SI;
- (k) zmogljivost „delovanja kode II/SI“;
- (l) zmogljivost karte pokritosti.

Del B: Zahteve v zvezi z dodelitvijo spraševalnih kod iz člena 2(10) ter člena 4(3) in (4)

Dodelitev spraševalne kode vključuje vsaj naslednje točke:

- (a) ustrezno priporočilo, ki ga zagotovi pristojna država članica;
 - (b) posebno priporočilo za dodelitev, ki ga zagotovi služba za dodelitev spraševalnih kod;
 - (c) nadomestna priporočila za dodelitev, kot se zahteva;
 - (d) razporejeno spraševalno kodo;
 - (e) omejitve v zvezi z nadzorom in zaklepom pokritosti v obliki razdeljenih obsegov ali karte pokritosti Mode S;
 - (f) obdobje izvajanja, v katerem je treba dodelitev prijaviti v spraševalnik Mode S iz zahtevka;
 - (g) izvajalni niz, ki ga je treba upoštevati;
 - (h) po izbiri in povezano z drugimi nadomestnimi možnostmi: priporočilo glede skupine;
 - (i) posebne operativne omejitve, kot se zahteva.
-

PRILOGA III

Delovanje kode II/SI iz člena 3(2)

1. Kadar spraševalniki Mode S uporabljajo kodo SI in če jim to omogoča primeren operativni parameter, pridobivajo cilje tudi prek splošnih odzivov, kodiranih z usklajeno kodo II.
 2. Kadar spraševalniki Mode S uporabljajo kodo SI in če jim to omogoča primeren operativni parameter, obravnavajo transponderje, ki odgovarjajo s splošnimi odzivi, kodiranimi z usklajeno kodo II, kot transponderje, ki niso opremljeni s kodo SI, pri čemer ni pomembno, ali je zmogljivost SI evidentirana v obrazcu za poročilo za zmogljivost podatkovnih zvez, določenem v dokumentu iz točke 2 Priloge I.
 3. Kadar spraševalniki Mode S uporabljajo kodo SI in če jim to omogoča primeren operativni parameter, zaznavajo z uporabo protokolnih sporočil večmestnega zaklepa Mode S, predvidenim v delovanju kode II, transponderje brez zmogljivosti kode SI. Uporabljeni koda II je usklajena koda II.
 4. Kadar spraševalniki Mode S uporabljajo kodo SI in če jim to omogoča primeren operativni parameter, nastavi upravljavec spraševalnike Mode S tako, da:
 - ne uporabljajo zaklepa za usklajeno kodo II za transponderje brez zmogljivosti kode SI; ali
 - izmenično uporabljajo zaklep za usklajeno kodo II za transponderje brez zmogljivosti kode SI.
 5. Kadar spraševalniki Mode S uporabljajo kodo II in če jim to omogoča primeren operativni parameter, nastavi upravljavec spraševalnike Mode S tako, da:
 - ne uporabljajo zaklepa za transponderje, ki v obrazcu za poročilo za zmogljivost podatkovnih zvez nimajo evidentirane zmogljivosti SI ali ne morejo sporočiti svoje zmogljivosti podatkovnih zvez; ali
 - izmenično uporabljajo zaklep za transponderje, ki v obrazcu za poročilo za zmogljivost podatkovnih zvez nimajo evidentirane zmogljivosti SI ali ne morejo sporočiti svoje zmogljivosti podatkovnih zvez.
 6. Kadar je aktivirano delovanje kode II/SI, se karta zaklepa ne upošteva za transponderje brez zmogljivosti kode SI.
-

PRILOGA IV

Del A: Zahteve za ocenjevanje skladnosti ali primernosti za uporabo sestavnih delov sistemov iz člena 10

1. S preverjanjem se dokaže, da so sestavni deli, ki se uporabijo v preizkusnem obdobju in ki podpirajo protokole zaklepa kod II in SI ter delovanje kod II/SI, skladni z zahtevami za interoperabilnost in učinkovitost iz te uredbe, ali da so primerni za uporabo.
2. Uporaba modula iz dela B s strani proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika s sedežem v Skupnosti se obravnava kot ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti, da se zagotovi in objavi skladnost sestavnih delov. Dovoljeni so tudi enakovredni ali strožji postopki.

Del B: Modul notranjega nadzora proizvodnje

1. Ta modul določa postopek, s katerim proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti, ki izvaja obveznosti iz točke 2, zagotavlja in izjavlja, da zadevni sestavni deli izpolnjujejo zahteve iz te uredbe. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti mora v skladu s točko 3 iz Priloge III k Uredbi (ES) št. 552/2004 pripraviti pisno izjavo o skladnosti ali primernosti za uporabo.
 2. Proizvajalec mora pripraviti tehnično dokumentacijo iz točke 4; proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti mora najmanj 10 let od izdelave zadnjega sestavnega dela zagotoviti, da je dokumentacija na voljo ustreznim nacionalnim nadzornim organom za namene preverjanja in izvajalcem navigacijskih služb zračnega prometa, ki te sestavne dele vključujejo v svoje sisteme. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti obvesti države članice, kje in kako je lahko navedena tehnična dokumentacija na voljo.
 3. Če proizvajalec nima sedeža v Skupnosti, določi osebo(-e), ki da(-jo) sestavne dele na trg Skupnosti. Ta (te) oseba(-e) obvesti(-jo) države članice, kje in kako je lahko tehnična dokumentacija na voljo.
 4. Tehnična dokumentacija mora omogočiti oceno skladnosti sestavnih delov z zahtevami iz te uredbe. Kolikor je to primerno za takšno oceno, mora zajeti načrtovanje, proizvodnjo in delovanje sestavnih delov.
 5. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora izvod izjave o skladnosti ali primernosti za uporabo hraniti skupaj s tehnično dokumentacijo.
-

PRILOGA V

Pogoji iz člena 11

1. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora oblikovati metode poročanja znotraj organizacije, ki zagotavljajo in dokazujejo nepristranskost in neodvisnost ocene v zvezi s preverjanjem.
 2. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da osebje, ki opravlja postopek preverjanja, izvaja pregled z najvišjo stopnjo strokovne neoporečnosti in tehnične usposobljenosti ter da ni pod pritiskom in ne prejema spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivale na presojo ali rezultate pregledov, predvsem od oseb ali skupin, na katere vplivajo rezultati pregledov.
 3. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da ima osebje, ki izvaja postopek preverjanja, dostop do opreme, ki mu omogoča pravilno izvajanje zahtevanih pregledov.
 4. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da je osebje, ki izvaja postopke preverjanja, dobro tehnično in poklicno usposobljeno ter da ima zadostno znanje o zahtevah preverjanj, ki jih mora izvesti, ustrezne izkušnje s takšnimi postopki in sposobnost sestavljanja izjav, evidenc in poročil, s katerimi se dokaže, da je bilo preverjanje opravljeno.
 5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da je osebje, ki izvaja postopek preverjanja, sposobno pregled izvesti nepristransko. Plačilo osebja ne sme biti odvisno od števila opravljenih pregledov ali rezultatov takšnih pregledov.
-

PRILOGA VI

Del A: zahteve za preverjanje sistemov iz člena 11(1)

1. S preverjanjem sistemov se dokaže njihova skladnost z zahtevami glede interoperabilnosti, učinkovitosti, nepredvidljivih primerov in varnosti iz te uredbe v okolju za oceno, ki izraža operativni okvir teh sistemov. Preverjanje spraševalnikov Mode S zlasti dokaže:
 - da koda SI, vključno s kodo II/SI, deluje pravilno;
 - da sistemi in/ali postopki spremljanja navzkrižja med spraševalnimi kodami skupaj z rezervnim načinom delovanja primerno ublažijo nevarnost zaradi navzkrižja med spraševalnimi kodami;
 - da rezervni način delovanja ni v nasprotju s programom za dodelitev spraševalne kode.
2. Preverjanje sistemov iz člena 1(2) te uredbe se izvaja v skladu z ustreznimi in priznanimi postopki preizkušanja.
3. Preizkusna orodja, ki se uporabljajo za preverjanje sistemov iz člena 1(2), imajo ustrezne funkcije.
4. S preverjanjem sistemov iz člena 1(2) se pridobijo dokumenti tehničnega spisa, ki se zahteva v točki 3 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 552/2004, vključno z naslednjima dokumentoma:
 - opisom izvajanja;
 - poročilom o pregledih in preizkusih, ki so bili izvedeni pred začetkom delovanja sistema.
5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa upravlja dejavnosti preverjanja in zlasti:
 - določi ustrezno delovno in tehnično okolje za oceno, ki izraža operativni okvir;
 - preveri, ali program preizkušanja navaja vključitev sistemov iz člena 1(2) v delovno in tehnično okolje za oceno;
 - preveri, ali program preizkušanja v celoti zajema veljavne zahteve glede interoperabilnosti, učinkovitosti, nepredvidljivih primerov in varnosti iz te uredbe;
 - zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preizkušanja;
 - načrtuje organizacijo preizkušanja, zagotovitev osebja, namestitev in konfiguracijo preizkusne platforme;
 - izvaja preverjanja in preizkuse, kot je določeno v programu preizkušanja;
 - napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate preverjanj in preizkusov.
6. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da sistemi iz člena 1(2), ki delujejo v operativnem okolju za oceno, izpolnjujejo zahteve glede interoperabilnosti, učinkovitosti, nepredvidljivih primerov in varnosti iz te uredbe.
7. Po uspešno končanem preverjanju skladnosti oblikujejo izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa izjavo ES o preverjanju sistema in jo predložijo nacionalnemu nadzornemu organu skupaj s tehničnim spisom, kot zahteva člen 6 Uredbe (ES) št. 552/2004.

Del B: zahteve za preverjanje sistemov iz člena 11(2)

1. S preverjanjem sistemov se dokaže njihova skladnost z zahtevami glede interoperabilnosti, učinkovitosti, nepredvidljivih primerov in varnosti iz te uredbe v okolju za oceno, ki izraža operativni okvir teh sistemov. Preverjanje spraševalnikov Mode S zlasti dokaže:
 - da koda SI, vključno s kodo II/SI, deluje pravilno;

- da sistemi spremljanja navzkrižja med spraševalnimi kodami skupaj z rezervnim načinom delovanja primerno ublažijo nevarnost zaradi navzkrižja med spraševalnimi kodami;
 - da rezervni način delovanja ni v nasprotju s programom za dodelitev spraševalne kode.
2. Preverjanje sistemov iz člena 1(2) te uredbe se izvaja v skladu z ustreznimi in priznanimi postopki preizkušanja.
3. Preizkusna orodja, ki se uporabljajo za preverjanje sistemov iz člena 1(2), imajo ustrezne funkcije.
4. S preverjanjem sistemov iz člena 1(2) se pridobijo dokumenti tehničnega spisa, ki se zahteva v točki 3 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 552/2004, vključno z naslednjima dokumentoma:
- opisom izvajanja;
 - poročilom o pregledih in preizkusih, ki so bili izvedeni pred začetkom delovanja sistema.
5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa določi primerno delovno in tehnično okolje za oceno, ki izraža operativni okvir, dejavnosti preverjanja pa zanj opravi priglašeni organ.
6. Priglašeni organ upravlja dejavnosti preverjanja in zlasti:
- določi ustrezno delovno in tehnično okolje za oceno, ki izraža operativni okvir;
 - preveri, ali program preizkušanja navaja vključitev sistemov iz člena 1(2) v delovno in tehnično okolje za oceno;
 - preveri, ali program preizkušanja v celoti zajema veljavne zahteve glede interoperabilnosti, učinkovitosti, nepredvidljivih primerov in varnosti iz te uredbe;
 - zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preizkušanja;
 - načrtuje organizacijo preizkušanja, zagotovitev osebja, namestitev in konfiguracijo preizkusne platforme;
 - izvaja preverjanja in preizkuse, kot je določeno v programu preizkušanja;
 - napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate preverjanj in preizkusov.
7. Priglašeni organ zagotovi, da izmenjava informacij v postopku dodelitve in uporabe spraševalne kode Mode S, vključene v sisteme, ki delujejo v simuliranem operativnem okviru, izpolnjuje zahteve glede interoperabilnosti, učinkovitosti, nepredvidljivih primerov in varnosti iz te uredbe.
8. Po uspešni izpolnitvi nalog preverjanja sestavi priglašeni organ potrdilo o skladnosti za naloge, ki jih je izvedel.
9. Potem izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa oblikuje izjavo ES o preverjanju sistema in jo predloži nacionalnemu nadzornemu organu skupaj s tehničnim spisom, kot zahteva člen 6 Uredbe (ES) št. 552/2004.
-

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

SVET

SKLEP SVETA

z dne 21. maja 2008

**o podpisu in začasni uporabi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan
o nekaterih vidikih zračnih prevozov**

(2009/302/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

SKLENIL:

Člen 1

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) v povezavi s prvim stavkom prvega pododstavka člena 300(2) Pogodbe,

Podpis Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan o nekaterih vidikih zračnih prevozov se odobri v imenu Skupnosti s pridržkom sklepa Sveta o sklenitvi navedenega sporazuma.

ob upoštevanju predloga Komisije,

Besedilo Sporazuma je priloženo temu sklepu.

Člen 2

ob upoštevanju naslednjega:

Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščen(-e), da v imenu Skupnosti podpišejo Sporazum, s pridržkom njegove sklenitve.

Člen 3

(1) Svet je 5. junija 2003 pooblastil Komisijo, da začne pogajanja s tretjimi državami o zamenjavi nekaterih določb v obstoječih dvostranskih sporazumih s sporazumom Skupnosti.

Do začetka veljavnosti se Sporazum uporablja začasno od prvega dne prvega meseca po datumu, ko se podpisnice medsebojno uradno obvestijo o dokončanju postopkov, potrebnih v ta namen.

Člen 4

(2) Komisija je v imenu Skupnosti na pogajanjih s Pakistanom dosegla sporazum o nekaterih vidikih zračnih prevozov v skladu z mehanizmi in smernicami iz Priloge k Sklepu Sveta z dne 5. junija 2003 o pooblastitvi Komisije za pogajanja s tretjimi državami o nadomestitvi nekaterih določb v obstoječih dvostranskih sporazumih s sporazumom Skupnosti.

Predsednik Sveta je pooblaščen za uradno obvestilo, določeno v členu 8(2) Sporazuma.

(3) Sporazum, ki ga je Komisija dosegla s pogajanjem, bi bilo treba podpisati in začasno uporabljati s pridržkom njegove morebitne poznejše sklenitve –

V Bruslju, 21. maja 2008

Za Svet
Predsednik
M. ZVER

SPORAZUM**med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan o nekaterih vidikih zračnih prevozov**

EVROPSKA SKUPNOST

na eni strani in

ISLAMSKA REPUBLIKA PAKISTAN (v nadaljnjem besedilu „Pakistan“)

na drugi strani

(v nadaljnjem besedilu „pogodbenici“) STA SE –

OB UGOTOVITVI, da je treba nekatere določbe v dvostranskih sporazumih o zračnih prevozih med več državami članicami Evropske skupnosti in Islamsko republiko Pakistan uskladiti z zakonodajo Skupnosti,

OB UGOTOVITVI, da ima Evropska skupnost izključno pristojnost v zvezi z več vidiki, ki so lahko vključeni v dvostranske sporazume o zračnih prevozih med državami članicami Evropske skupnosti in tretjimi državami,

OB UGOTOVITVI, da imajo po zakonodaji Evropske skupnosti letalski prevozniki Skupnosti s sedežem v državi članici pravico do nediskriminatornega dostopa do zračnih poti med navedeno državo članico in tretjimi državami,

OB UPOŠTEVANJU sporazumov med Evropsko skupnostjo in štirimi evropskimi državami, naštetimi v Prilogi III, ki državljanom teh držav omogočajo, da pridobijo lastništvo v letalskih prevoznikih, ki so licencirani v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti,

OB PRIZNAVANJU, da morajo biti vsa vprašanja v zvezi z dvostranskimi sporazumi o zračnem prevozu med državami članicami Evropske skupnosti in Islamsko republiko Pakistan v skladu z zakonodajo podpisnic, da se zagotovi trdna pravna podlaga za zračni promet med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan ter da se ohrani stalnost takega zračnega prevoza,

OB UGOTOVITVI, da ta sporazum ne vpliva nujno na določbe dvostranskih sporazumov o zračnem prevozu med državami članicami Evropske skupnosti in Islamsko republiko Pakistan, ki niso neskladne s pravnim redom Evropske skupnosti in pakistanskim pravnim redom,

OB PRIZNAVANJU, da določbe dvostranskih sporazumov o zračnih prevozih, sklenjenih med državami članicami Evropske skupnosti in Islamsko republiko Pakistan, ki (i) zahtevajo ali spodbujajo sklepanje sporazumov med podjetji, sklepe podjetniških združenj ali usklajena ravnanja, ki preprečujejo, izkrivljajo ali omejujejo konkurenco med letalskimi prevozniki na ustreznih zračnih poteh; ali (ii) krepijo učinke takih sporazumov, sklepov ali usklajenih ravnanj; ali (iii) prenašajo na letalske prevoznike ali druge zasebne gospodarske operatorje odgovornost za sprejemanje ukrepov, ki preprečujejo, izkrivljajo ali omejujejo konkurenco med letalskimi prevozniki na ustreznih zračnih poteh, lahko onemogočijo učinkovito izvajanje pravil o konkurenci, ki se uporabljajo za podjetja,

OB UGOTOVITVI, da Evropska skupnost in Islamska republika Pakistan v okviru tega sporazuma ne nameravata povečati skupnega obsega zračnega prometa med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan, vplivati na ravnotežje med letalskimi prevozniki Skupnosti in letalskimi prevozniki Islamske republike Pakistan ali spremeniti določbe obstoječih dvostranskih sporazumov o zračnem prometu v zvezi s prometnimi pravicami –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

Splošne določbe

1. V tem sporazumu „države članice“ pomenijo države članice Evropske skupnosti.

2. Sklicevanja v posameznih sporazumih iz Priloge I na državljane države članice, ki je pogodbenica navedenega sporazuma, se razumejo kot sklicevanja na državljane držav članic Evropske skupnosti.

3. Sklicevanja v posameznih sporazumih iz Priloge I na letalske prevoznike ali letalske družbe države članice, ki je pogodbenica navedenega sporazuma, se razumejo kot sklicevanje na letalske prevoznike, ki jih določi navedena država članica.

Člen 2

Določitev s strani države članice

1. Določbe iz odstavkov 2 in 3 tega člena prevladajo nad ustreznimi določbami členov iz Priloge II(a) in (b) o določitvi letalskega prevoznika s strani zadevne države članice, njegovih pooblastil in dovoljenj, ki jih prizna Islamska republika Pakistan, in zavrnitvi, preklicu, začasnem odvzemu ali omejitvi pooblastil ali dovoljenj letalskega prevoznika.

2. Ob prejemu določitve s strani države članice Evropske skupnosti Islamska republika Pakistan prizna ustrezna pooblastila in dovoljenja z najmanjšo postopkovno zamudo, pod pogojem, da:

- (i) ima letalski prevoznik sedež v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti na ozemlju države članice, ki ga je določila, in ima veljavno operativno licenco, ki mu jo je dodelila država članica v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti, ter
- (ii) država članica, ki je pristojna za izdajo spričevala letalskega prevoznika, izvaja in vzdržuje učinkovit predpisani nadzor letalskega prevoznika in je v določitvi ustrezni letalski organ jasno opredeljen, in
- (iii) je letalski prevoznik neposredno v lasti ali je njegov večinski lastnik država članica in/ali državljani držav članic in/ali drugih držav iz Priloge III in/ali državljani teh drugih držav, in da imajo te države in/ali ti državljani učinkovit nadzor, ter

(iv) ima letalski prevoznik glavno poslovodno enoto na ozemlju države članice, ki mu je podelila operativno licenco.

3. Islamska republika Pakistan lahko zavrne, prekliče, začasno odvzame ali omeji pooblastila ali dovoljenja letalskega prevoznika, ki ga določi država članica, če:

- (i) letalski prevoznik nima sedeža v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti na ozemlju države članice, ki ga je določila, ali nima veljavne operativne licence države članice v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti, ali
- (ii) država članica, ki je pristojna za izdajo spričevala letalskega prevoznika, ne izvaja ali ne vzdržuje učinkovitega predpisanega nadzora letalskega prevoznika ali ustrezni letalski organ v določitvi ni jasno opredeljen, ali
- (iii) letalski prevoznik ni v neposredni ali večinski lasti in ni pod učinkovitim nadzorom držav članic in/ali državljani držav članic in/ali drugih držav iz Priloge III in/ali državljani teh drugih držav ali
- (iv) letalski prevoznik nima glavne poslovodne enote na ozemlju države članice, ki mu je podelila operativno licenco, ali
- (v) letalski prevoznik že ima dovoljenje za poslovanje v skladu z dvostranskim sporazumom med Islamsko republiko Pakistan in drugo državo članico ter bi se z uveljavljanjem prometnih pravic v skladu s tem sporazumom na progi, ki vključuje točko v tej drugi državi članici, izognil omejitvam v zvezi s prometnimi pravicami, ki jih določa drugi sporazum, alir
- (vi) ima določeni letalski prevoznik spričevalo letalskega prevoznika in operativno licenco, ki ju je izdala država članica, s katero Islamska republika Pakistan nima sklenjenega dvostranskega sporazuma o zračnih prevozihi, ta država članica pa ni priznala prometnih pravic ali z njimi povezanih trgovinskih priložnosti prevozniku z licenco, ki jo je izdala Islamska republika Pakistan.

4. Pri uveljavljanju svoje pravice v skladu z odstavkom 3 Islamska republika Pakistan ne diskriminira med letalskimi prevozniki Skupnosti na podlagi državne pripadnosti, če so izpolnjene zgoraj navedene zahteve.

Člen 3**Varnost**

1. Določbe iz odstavka 2 tega člena dopolnjujejo ustrezne določbe členov iz Priloge II(c).

2. Kjer država članica določi letalskega prevoznika, katerega predpisani nadzor izvaja in vzdržuje druga država članica, se pravice Islamske republike Pakistan v okviru varnostnih predpisov iz sporazuma med državo članico, ki je določila letalskega prevoznika, in Islamsko republiko Pakistan uporabljajo na enak način za to državo članico tudi pri njenem sprejemanju, izvažanju ali ohranitvi varnostnih standardov in v zvezi z operativno licenco navedenega letalskega prevoznika.

Člen 4**Tarife za promet znotraj Evropske skupnosti**

1. Določbe iz odstavka 2 tega člena dopolnjujejo ustrezne določbe členov iz Priloge II(d).

2. Za tarife, ki jih zaračunajo letalski prevozniki, ki jih določi Islamska republika Pakistan v skladu s sporazumom iz Priloge I, ki vsebuje določbo iz Priloge II(d), za prevoz, ki se v celoti opravi znotraj Evropske skupnosti, se uporablja zakonodaja Evropske skupnosti. Zakonodaja Evropske skupnosti se uporablja nediskriminatorno.

Člen 5**Skladnost s pravili o konkurenci**

1. Ne glede na kakršne koli druge nasprotno določbe nobena določba v sporazumih iz Priloge I (i) ne spodbuja sklepanja sporazumov med podjetji, sklepov podjetniških združenj ali usklajenih ravnanj, ki preprečujejo, izkrivljajo ali omejujejo konkurenco, ali (ii) ne krepijo učinkov takih sporazumov, sklepov ali usklajenih ravnanj ali (iii) ne prenašajo na druge zasebne gospodarske operatorje odgovornosti za sprejetje ukrepov, ki preprečujejo, izkrivljajo ali omejujejo konkurenco.

2. Določbe v sporazumih iz Priloge I, ki niso skladne z odstavkom 1 tega člena, se ne uporabljajo.

Člen 6**Priloge k Sporazumu**

Priloge k temu sporazumu so sestavni del sporazuma.

Člen 7**Revizija ali sprememba**

Podpisniki lahko ta sporazum kadar koli sporazumno revidirata ali spremenita. Vsaka pogodbenica lahko kadar koli zahteva posvetovanje za sporazumno revidiranje ali spreminjanje tega sporazuma, druga pogodbenica pa na takšen zahtevek odgovori najpozneje 60 (šestdeset) dni po vložitvi zahtevka za posvetovanje.

Člen 8**Začetek veljavnosti in začasna uporaba**

1. Ta sporazum začne veljati z dnem, ko se pogodbenici medsebojno pisno uradno obvestita, da so bili zaključeni notranji postopki, potrebni za začetek veljavnosti sporazuma.

2. Ne glede na odstavek 1 se pogodbenici strinjata, da se ta sporazum začne začasno uporabljati s prvim dnem v mesecu, ki sledi dnevu, ko se pogodbenici medsebojno uradno obvestita o zaključku postopkov, potrebnih za ta namen.

3. Sporazumi in drugi dogovori med državami članicami in Islamsko republiko Pakistan, ki na dan podpisa tega sporazuma še niso začeli veljati in se začasno ne uporabljajo, so naštet v Prilogi I(b). Ta sporazum se za vse take sporazume in dogovore uporablja od začetka njihove veljavnosti ali začasne uporabe.

Člen 9**Prenehanje veljavnosti**

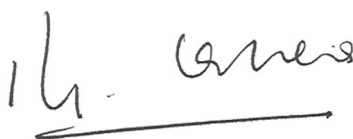
1. V primeru prenehanja veljavnosti sporazuma iz Priloge I, istočasno prenehajo veljati tudi vse določbe tega sporazuma, ki so povezane z zadevnim sporazumom iz Priloge I.

2. V primeru prenehanja veljavnosti vseh sporazumov iz Priloge I, istočasno preneha veljati tudi ta sporazum.

V POTRDITEV NAVEDENEGA so spodaj podpisani pooblaščenici, ki so bili v ta namen ustrezno pooblašteni, podpisali ta sporazum

V Bruslju, dne štiriindvajsetega februarja leta dva tisoč devet, sestavljeno v dveh izvirnikih v angleškem, bolgarskem, češkem, danskem, estonskem, finskem, francoskem, grškem, italijanskem, latvijskem, litovskem, madžarskem, malteškem, nemškem, nizozemskem, poljskem, portugalskem, romunskem, slovaškem, slovenskem, španskem in švedskem jeziku.

Za Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

За Ислямска република Пакистан
Por la República Islámica de Pakistán
Za Pákistánskou islámskou republiku
For Den Islamiske Republik Pakistan
Für die Islamische Republik Pakistan
Pakistan Islamiyabariigi nimel
Για την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν
For the Islamic Republic of Pakistan
Pour la République islamique du Pakistan
Per la Repubblica islamica del Pakistan
Pakistānas Islāma Republikas vārdā
Pakistano Islamo Respublikos vardu
A Pakisztáni Iszlám Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika Iżlamika tal-Pakistan
Voor de Islamitische Republiek Pakistan
W imieniu Islamskiej Republiki Pakistanu
Pela República Islâmica do Paquistão
Pentru Republica Islamică Pakistan
Za Pakistanskú islamskú republiku
Za Islamsko republiko Pakistan
Pakistanin islamilaisen tasavallan puolesta
För Islamiska republiken Pakistan

PRILOGA I

Začasni seznam sporazumov iz člena 1 tega sporazuma

- (a) Sporazumi o zračnem prometu med Islamsko republiko Pakistan in državami članicami Evropske skupnosti, ki so bili na dan podpisa tega sporazuma sklenjeni, podpisani in/ali so se začasno uporabljali:

- Sporazum o zračnem prometu med Zvezno vlado Republike Avstrije in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Rawalpindiju 28. maja 1971, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Avstrijo“;

zadnjič spremenjen z Memorandumom o soglasju, podpisanim v Islamabadu 27. septembra 2006, v besedilu Priloge II „Memorandum o soglasju med Pakistanom in Avstrijo“,

- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Ljudske republike Bolgarije in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Islamabadu 22. oktobra 1969, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Bolgarijo“,

- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Češkoslovaške socialistične republike in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Pragi 2. septembra 1969, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Češko“,

- osnutek Sporazuma o zračnem prometu med Vlado Kraljevine Danske in Vlado Islamske republike Pakistan, parafriran v Oslu 23. marca 1999, v besedilu Priloge II „osnutek Sporazuma med Pakistanom in Dansko“;

dopolnjen z Memorandumom o soglasju med skandinavskimi državami in Pakistanom, parafriranim v Oslu 23. marca 1999,

- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Republike Francije in vlado Pakistana, podpisan v Karačiju 31. julija 1950, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Francijo“;

spremenjen z izmenjavo not z dne 29. avgusta ter 20. in 31. oktobra 1960;

spremenjen z izmenjavo not z dne 2. in 9. julija 1974,

- Sporazum o zračnem prometu med Zvezno republiko Nemčijo in Pakistanom, podpisan v Bonnu 20. julija 1960, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Nemčijo“;

upoštevati skupaj s Potrjenim zapisnikom, podpisanim v Bonnu 12. novembra 1998,

- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Helenske republike in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Atenah 15. novembra 2005, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Grčijo“,

- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Ljudske republike Madžarske in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Budimpešti 11. maja 1977, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Madžarsko“,

- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Republike Italije in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Rimu 5. oktobra 1957, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Italijo“;

spremenjen z Memorandumom o soglasju, podpisanim v Rimu 16. januarja 1974;

nazadnje spremenjen z Memorandumom o soglasju, podpisanim v Rimu 24. marca 2004,

- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Republike Malte in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Valetti 25. aprila 1975, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Malto“,

- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Kraljevine Nizozemske in vlado Pakistana, podpisan v Karačiju 17. julija 1952;
 - spremenjen s Potrjenim zapisnikom, podpisanim v Haagu 27. aprila 1995;
 - spremenjen s Potrjenim zapisnikom, podpisanim v Haagu 28. junija 1995;
 - spremenjen z Memorandumom o soglasju, podpisanim v Bhurbanu 16. novembra 1995,
 - osnutek Sporazuma o zračnem prometu med Vlado Kraljevine Nizozemske in vlado Pakistana, podpisan v Bhurbanu 16. novembra 1995, v besedilu Priloge II „osnutek Sporazuma med Pakistanom in Nizozemsko“;
 - spremenjen s Potrjenim zapisnikom, podpisanim v Haagu 25. marca 1997;
 - nazadnje spremenjen z Zaupnim memorandumom o soglasju, podpisanim v Karačiju 28. novembra 1998,
 - Sporazum o zračnem prometu med Vlado Ljudske republike Poljske in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Rawalpindiju 30. oktobra 1970, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Poljsko“,
 - Sporazum o zračnem prometu med Vlado Islamske republike Pakistan in vlado Portugalske, podpisan v Karačiju 7. junija 1958, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Portugalsko“,
 - Sporazum o zračnem prometu med Vlado Islamske republike Pakistan in Vlado Kraljevine Španije, podpisan v Madridu 19. junija 1979, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Španijo“;
 - spremenjen z izmenjavo not z dne 20. julija in 29. julija 1988,
 - Sporazum o zračnem prometu med Vlado Socialistične republike Romunije in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Rawalpindiju 9. januarja 1973, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Romunijo“,
 - osnutek Sporazuma o zračnem prometu med Vlado Kraljevine Švedske in Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Oslu 23. marca 1999, v besedilu Priloge II „osnutek Sporazuma med Pakistanom in Švedsko“;
 - dopolnjen z Memorandumom o soglasju med skandinavskimi državami in Pakistanom, podpisanim v Oslu 23. marca 1999,
 - Sporazum o zračnem prometu med Vlado Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske ter Vlado Islamske republike Pakistan, podpisan v Karačiju 14. septembra 1999, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Združenim kraljestvom“;
 - spremenjen z Memorandumom o soglasju, podpisanim v Londonu 9. februarja 2000.
- (b) Sporazumi o zračnem prometu in drugi dogovori, ki so jih parafirale ali podpisale Islamska republika Pakistan in države članice Evropske skupnosti ter na dan podpisa tega sporazuma še niso začeli veljati in se začasno ne uporabljajo:
- Sporazum o zračnem prometu med Vlado Islamske republike Pakistan in Vlado Velikega vojvodstva Luksemburg, parafiran v Karačiju 14. oktobra 1997, v besedilu Priloge II „Sporazum med Pakistanom in Luksemburgom“;
 - dopolnjen z Memorandumom o soglasju, podpisanim v Karačiju 14. oktobra 1997.
-

PRILOGA II

Začasni seznam členov, ki so del sporazumov iz Priloge I in na katere se navezujejo členi 2 do 4 tega sporazuma

(a) Določitev s strani države članice:

- člen 3 Sporazuma med Pakistanom in Avstrijo ter člen 2a Memoranduma o soglasju med Pakistanom in Avstrijo, podpisanega v Islamabadu 27. septembra 2006,
- člen III Sporazuma med Pakistanom in Bolgarijo,
- člen III Sporazuma med Pakistanom in Češko,
- člen 3 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Dansko,
- člen 2 Sporazuma med Pakistanom in Francijo,
- člen 3 Sporazuma med Pakistanom in Nemčijo,
- člen 3 Sporazuma med Pakistanom in Grčijo,
- člen 3 Sporazuma med Pakistanom in Madžarsko,
- člen II Sporazuma med Pakistanom in Italijo,
- člen 3 Sporazuma med Pakistanom in Malto,
- člen 4 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Nizozemsko,
- člen III Sporazuma med Pakistanom in Poljsko,
- člen II Sporazuma med Pakistanom in Portugalsko,
- člen III Sporazuma med Pakistanom in Romunijo,
- člen 3 Sporazuma med Pakistanom in Španijo,
- člen 3 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Švedsko,
- člen 4 Sporazuma med Pakistanom in Združenim kraljestvom.

(b) Zavrnitev, preklic, začasni odvzem ali omejitev pooblastil ali dovoljenj:

- člen 4 Sporazuma med Pakistanom in Avstrijo ter člen 2b Memoranduma o soglasju med Pakistanom in Avstrijo,
- člen IV Sporazuma med Pakistanom in Bolgarijo,
- člen IV Sporazuma med Pakistanom in Češko,
- člen 4 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Dansko,
- člen 2 Sporazuma med Pakistanom in Francijo,
- člen 4 Sporazuma med Pakistanom in Nemčijo,
- člen 4 Sporazuma med Pakistanom in Grčijo,
- člen 4 Sporazuma med Pakistanom in Madžarsko,
- člen VIII Sporazuma med Pakistanom in Italijo,
- člen 4 Sporazuma med Pakistanom in Luksemburgom,
- člen 4 Sporazuma med Pakistanom in Malto,
- člen 5 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Nizozemsko,
- člen IV Sporazuma med Pakistanom in Poljsko,
- člen VIII Sporazuma med Pakistanom in Portugalsko,
- člen IV Sporazuma med Pakistanom in Romunijo,
- člen 4 Sporazuma med Pakistanom in Španijo,
- člen 4 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Švedsko,
- člen 5 Sporazuma med Pakistanom in Združenim kraljestvom.

(c) Varnost:

- Dodatek D k Memorandumu o soglasju med Pakistanom in Avstrijo,
- člen V Sporazuma med Pakistanom in Bolgarijo,
- člen V Sporazuma med Pakistanom in Češko,
- člen 16 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Dansko,
- člen 8 Sporazuma med Pakistanom in Grčijo,
- člen 5 Sporazuma med Pakistanom in Madžarsko,
- člen II Sporazuma med Pakistanom in Italijo,
- člen 6 Sporazuma med Pakistanom in Luksemburgom,
- člen 5 Sporazuma med Pakistanom in Malto,
- Priloga II k potrjenemu zapisniku med Pakistanom in Nizozemsko z dne 25. marca 1997,
- člen V Sporazuma med Pakistanom in Romunijo,
- člen 5 Sporazuma med Pakistanom in Španijo,
- člen 16 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Švedsko.

(d) Tarife za promet znotraj Evropske skupnosti:

- člen 9 Sporazuma med Pakistanom in Avstrijo,
 - člen VIII Sporazuma med Pakistanom in Bolgarijo,
 - člen VIII Sporazuma med Pakistanom in Češko,
 - člen 11 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Dansko,
 - člen 6 Sporazuma med Pakistanom in Francijo,
 - Priloga 4 k potrjenemu zapisniku, podpisanemu v Bonnu 12. novembra 1998, kot se začasno uporablja v okviru Sporazuma med Pakistanom in Nemčijo,
 - člen 13 Sporazuma med Pakistanom in Grčijo,
 - člen 9 Sporazuma med Pakistanom in Madžarsko,
 - člen VI Sporazuma med Pakistanom in Italijo,
 - člen 10 Sporazuma med Pakistanom in Luksemburgom,
 - člen 9 Sporazuma med Pakistanom in Malto,
 - člen 6 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Nizozemsko,
 - člen VIII Sporazuma med Pakistanom in Poljsko,
 - člen VI Sporazuma med Pakistanom in Portugalsko,
 - člen IX Sporazuma med Pakistanom in Romunijo,
 - člen 9 Sporazuma med Pakistanom in Španijo,
 - člen 11 osnutka Sporazuma med Pakistanom in Švedsko,
 - člen 7 Sporazuma med Pakistanom in Združenim kraljestvom.
-

*PRILOGA III***Seznam drugih držav, na katere se navezuje člen 2 tega sporazuma**

- (a) Republika Islandija (v skladu s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru);
 - (b) Kneževina Lihtenštajn (v skladu s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru);
 - (c) Kraljevina Norveška (v skladu s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru);
 - (d) Švicarska konfederacija (v skladu s Sporazumom med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu).
-

KONFERENCA PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC

SKLEP PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC

z dne 25. marca 2009

o imenovanju sodnikov Sodišča Evropskih skupnosti

(2009/303/ES, Euratom)

PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC EVROPSKE UNIJE SO –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 223 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 139 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z določbami Pogodb, bi se delna zamenjava sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča Evropskih skupnosti morala izvesti vsaka tri leta.
- (2) Za obdobje od 7. oktobra 2009 do 6. oktobra 2015 je bilo treba imenovati trinajst sodnikov in štiri generalne pravobranilce.
- (3) Na konferenci predstavnikov vlad držav članic 25. februarja 2009 je bilo za navedeno obdobje imenovanih enajst sodnikov in štirje generalni pravobranilci Sodišča Evropskih skupnosti.

- (4) Da se delna zamenjava sodnikov Sodišča Evropskih skupnosti zaključi, bi morale vlade držav članic imenovati še dva sodnika, katerih tekoči mandat se izteče 6. oktobra 2009 –

SKLENILI:

Člen 1

G. Marko ILEŠIČ in ga. Camelia TOADER sta imenovana za sodnika Sodišča Evropskih skupnosti za obdobje od 7. oktobra 2009 do 6. oktobra 2015.

Člen 2

Ta sklep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 25. marca 2009

Predsednica
M. VICENOVÁ

KOMISIJA

SKLEP KOMISIJE

z dne 30. marca 2009

o imenovanju dvanajstih članov Evropskega svetovalnega odbora za statistiko

(Besedilo velja za EGP)

(2009/304/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Sklepa št. 234/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o ustanovitvi Evropskega svetovalnega odbora za statistiko in razveljavitvi Sklepa Sveta 91/116/EGS ⁽¹⁾ in zlasti člena 4(1)(a) Sklepa,

po posvetovanju s Svetom,

po posvetovanju z Evropskim parlamentom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski svetovalni odbor za statistiko je sestavljen iz 24 članov.
- (2) V skladu s členom 4(1) Sklepa 234/2008/ES Komisija po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Svetom imenuje dvanajst članov.
- (3) Države članice so Komisiji predložile seznam visoko usposobljenih kandidatov na področju statistike.

- (4) Pri imenovanju navedenih dvanajstih članov si Komisija prizadeva zagotoviti njihovo enakovredno zastopanje uporabnikov, anketirancev in drugih zainteresiranih strani v statistiki Skupnosti (vključno z znanstvenimi krogi, socialnimi partnerji in civilno družbo) –

SKLENILA:

Člen 1

Osebe, navedene v Prilogi, so imenovane za člane Evropskega svetovalnega odbora za statistiko za obdobje petih let.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 30. marca 2009

Za Komisijo

Joaquín ALMUNIA

Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 73, 15.3.2008, str. 13.

PRILOGA

Karl Andrea FEMRELL

Ladislav KABÁT

Lea KAUPPI

Irena E. KOTOWSKA

Denise Anne LIEVESLEY

Hristina MITREVA

Luca PAOLAZZI

Robert ROCHEFORT

Julio RODRÍGUEZ LÓPEZ

Ineke STOOP

Hartmut TOFAUTE

Brendan WALSH
